

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1231 z dnia 27 sierpnia 2020 r. w sprawie formatu i instrukcji dotyczących sprawozdań rocznych z wyników kontroli występowania i formatu wieloletnich programów kontroli występowania oraz praktycznych ustaleń, przewidzianych odpowiednio w art. 22 i 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 1

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1232 z dnia 27 sierpnia 2020 r. w sprawie zatwierdzenia funkcji wysokosprawnego generatora w 12-woltowych zespołach silnikowo-prądnicowych przeznaczonych do stosowania w samochodach osobowych i lekkich pojazdach użytkowych, w tym w niektórych hybrydowych pojazdach elektrycznych i pojazdach, które mogą być zasilane paliwami alternatywnymi, jako technologii innowacyjnej na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 ⁽¹⁾ 18
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1233 z dnia 27 sierpnia 2020 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 5948) ⁽¹⁾ 28

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1231

z dnia 27 sierpnia 2020 r.

w sprawie formatu i instrukcji dotyczących sprawozdań rocznych z wyników kontroli występowania i formatu wieloletnich programów kontroli występowania oraz praktycznych ustaleń, przewidzianych odpowiednio w art. 22 i 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 22 ust. 3 akapit drugi i art. 23 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 22 rozporządzenia (UE) 2016/2031 ustanowiono obowiązki państw członkowskich w zakresie przeprowadzania kontroli występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii w oparciu o ryzyko oraz oznak i objawów jakichkolwiek agrofagów objętych środkami, o których mowa w art. 29, lub środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1, na obszarach, na których nie odnotowano występowania danych agrofagów, a także składania Komisji i pozostałym państwom członkowskim co roku sprawozdań z wyników tych kontroli występowania.
- (2) Podobnie art. 24 rozporządzenia (UE) 2016/2031 nakłada na państwa członkowskie obowiązek przeprowadzania corocznie kontroli występowania agrofagów priorytetowych, jak określono w art. 22 ust. 1 i 2.
- (3) Na wniosek Komisji Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) opracował zestaw narzędzi do nadzoru nad agrofagami roślin, obejmujący karty kontroli występowania agrofagów w odniesieniu do agrofagów kwarantannowych dla Unii, szczegółowe wytyczne dotyczące wiarygodnego statystycznie i opartego na analizie ryzyka podejścia do kontroli występowania agrofagów oraz szczegółowe informacje na temat kontroli występowania konkretnych agrofagów. Celem tego zestawu narzędzi jest pomoc państwom członkowskim w opracowaniu i wdrożeniu kontroli występowania w celu zapewnienia spójnego podejścia na całym terytorium Unii.
- (4) Aby zapewnić jednolitą prezentację wyników kontroli występowania przez państwa członkowskie, należy przyjąć standardowy format sprawozdania rocznego w odniesieniu do wszystkich odnośnych agrofagów, w tym instrukcje dotyczące sposobu wypełniania. Format ten powinien opierać się na elementach wymienionych w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/2031 oraz na mających zastosowanie wymogach w zakresie kontroli występowania określonych w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/2031 w odniesieniu do konkretnych agrofagów, a także na odnośnych kartach kontroli występowania agrofagów, oraz, w stosownych przypadkach, na specjalnych wytycznych opracowanych w tym celu przez Urząd. W celu zapewnienia kompleksowego podejścia format ten powinien obejmować kontrole występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii i agrofagów objętych środkami określonymi w art. 29 i 30 rozporządzenia (UE) 2016/2031, na obszarach, na których nie odnotowano występowania tych agrofagów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4.

- (5) Niektóre z aktów wykonawczych do rozporządzenia (UE) 2016/2031 będą jednak wymagać przeprowadzenia kontroli występowania opartych na danych statystycznych w odniesieniu do niektórych agrofagów. W przypadku niektórych agrofagów państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zastosowaniu podejścia opartego na danych statystycznych. Należy zatem ustanowić specjalny format dla kontroli występowania opartych na danych statystycznych, ponieważ byłby to lepszy sposób prezentowania elementów takich kontroli występowania.
- (6) Ten format wieloletnich programów kontroli występowania oraz praktyczne ustalenia dotyczące stosowania elementów określonych w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031 w odniesieniu do szczególnych zagrożeń agrofagami powinny opierać się na doświadczeniu zdobytym do tej pory przez państwa członkowskie w odniesieniu do projektowania, prowadzenia, sprawozdawczości i prezentacji kontroli występowania oraz kart kontroli występowania agrofagów opracowanych przez Urząd, a także, w stosownych przypadkach, wytycznych dotyczących nadzoru nad konkretnymi agrofagami.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Format i instrukcje dotyczące sprawozdania rocznego z wyników kontroli występowania

1. Format i instrukcje dotyczące sprawozdań rocznych przedkładanych Komisji przez państwa członkowskie dotyczących wyników kontroli występowania agrofagów, o których mowa w art. 22 i 24 rozporządzenia (UE) 2016/2031, ustanowiono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
2. Zgodnie z formatem i instrukcjami, o których mowa w ust. 1, sprawozdania roczne z wyników kontroli występowania zawierają następujące części:
 - a) część I: Ogólne informacje o wynikach kontroli występowania;
 - b) część II: Prezentacja wyników kontroli występowania;
 - c) część III: Podsumowanie wyników kontroli występowania i aktualizacja statusu agrofaga.

Artykuł 2

Format wieloletnich programów kontroli występowania oraz praktyczne ustalenia dotyczące stosowania elementów odnoszących się do konkretnych zagrożeń agrofagami

1. Format wieloletnich programów kontroli występowania oraz praktyczne ustalenia dotyczące stosowania elementów określonych w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031 w przypadku konkretnych zagrożeń agrofagami ustanowiono w załączniku II.
2. Wzór formularza na potrzeby wieloletnich programów kontroli występowania składa się z następujących części:
 - a) część I: informacje ogólne;
 - b) część II: wzory formularzy na potrzeby wieloletnich programów kontroli występowania.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 sierpnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Format i instrukcje do rocznego sprawozdania z kontroli występowania przewidzianych w art. 22 rozporządzenia (UE) 2016/2031

CZĘŚĆ I

Informacje ogólne o wynikach kontroli występowania, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a)

Wzór informacji ogólnych o wynikach kontroli występowania przewidzianych w art. 1 ust. 2 lit. a) jest następujący:

„Informacje ogólne o wynikach kontroli występowania z [rok] r.

- Państwo członkowskie:
- Właściwy organ:
- Osoba wyznaczona do kontaktów (imię i nazwisko, stanowisko zajmowane we właściwym organie, nazwa organizacji, numer telefonu i adres e-mail do kontaktów):
- Organizacje biorące udział w programie kontroli występowania, w tym laboratoria:
- Ogólnodostępne podsumowanie wyników (500–3 000 słów):
 - *krótki opis zakresu programu na dany rok,*
 - *krótki opis stosowanej metodologii kontroli występowania, w tym wszelkich nowych lub innowacyjnych technologii (jeżeli dotyczy),*
 - *łączna liczba agrofagów objętych kontrolą występowania w danym roku, zgodnie z zakresem art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031;*
 - *liczba wykrytych i potwierdzonych urzędowo agrofagów oraz podjęte działania następcze,*
 - *szczegółowe cele programów, które osiągnięto w danym roku,*
 - *link do krajowej strony internetowej zawierającej bardziej szczegółowe informacje (jeżeli jest dostępna).”.*

CZĘŚĆ II

Format i instrukcje na potrzeby prezentacji wyników kontroli występowania, o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. b)

Wzory formularza i instrukcje na potrzeby prezentacji wyników kontroli występowania przewidzianej w art. 1 ust. 2 lit. b) są następujące:

1. Elementy sprawozdania rocznego dotyczące agrofagów kwarantannowych dla Unii oraz agrofagów objętych środkami określonymi w art. 29 i 30 rozporządzenia (UE) 2016/2031 na obszarach, na których nie odnotowano występowania tych agrofagów

1.1. Wzór formularza

„Sprawozdanie z wyników corocznej kontroli występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii oraz agrofagów objętych środkami określonymi w art. 29 i 30 rozporządzenia (UE) 2016/2031 na obszarach, na których nie odnotowano występowania tych agrofagów, za [rok]

1. Agrofagi kontrolowane w grupach	2. Agrofagi	3. Położenie geograficzne	4. Miejsca przeprowadzenia kontroli występowania		5. Obszary ryzyka	6. Obszar występowania populacji docelowej	7. Obszar występowania populacji docelowej poddany kontroli występowania (%)	8. Materiał roślinny/towar	9. Wykaz gatunków roślin	10. Harmonogram	11. Szczegóły kontroli występowania: A) Liczba ocen wizualnych na jedną grupę (w stosownych przypadkach) B) Łączna liczba próbek C) Liczba próbek niewykazujących objawów (w stosownych przypadkach) D) Rodzaj pułapek (lub inne alternatywne metody, np. czerpaki entomologiczne) E) Liczba pułapek (lub innych alternatywnych metod) F) Liczba miejsc, w których założono pułapki (jeżeli inna niż liczba pułapek lub alternatywnych metod) G) Rodzaj testów (np. identyfikacja mikroskopowa, PCR, ELISA itp.) H) Łączna liczba testów I) Inne środki (np. psy tropiące, drony, śmigłowce, kampanie informacyjne itp.) J) Liczba innych środków										Ustalenia/pojawy agrofagów (należy połączyć z systemem powiadomień EUROPHYT-Pojawy agrofagów)		14. Uwagi	
			Opis	Liczba							12. Liczba wyników dodatnich na jednego agrofaga	13. Numer(-y) powiadomienia o pojawie agrofagów zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/1715												
												A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	Numer/numery	Data/d-aty	
Grupa 1 – Dopuszczalne miejsca produkcji																								
Grupa n																								

Agrofag 1																				
Agrofag 2																				
Agrofag 3																				
Agrofag n																				

”

1.2. Instrukcje dotyczące sposobu wypełniania wzoru formularza

Kolumna 1: Z wyjątkiem pozycji „Grupa 1 – Dopuszczone miejsca produkcji” nie ma obowiązku podawania informacji dla każdej grupy agrofagów. W stosownych przypadkach należy wskazać grupę agrofagów kontrolowanych łącznie (np. agrofagi owoców cytrusowych, agrofagi lasów liściastych, agrofagi lasów iglastych, agrofagi zbóż, agrofagi ziemniaków, inne – należy podać, jakie). W przypadkach, w których jeden agrofag występuje w kilku grupach, należy podać informacje dotyczące tego agrofaga odpowiednio w każdej grupie.

Dla pozycji „Grupa 1 – Dopuszczone miejsca produkcji” należy podać wykaz agrofagów, których dotyczyły kontrole występowania, oraz wyniki kontroli występowania, wypełniając więcej niż jeden wiersz, jeśli jest to konieczne do określenia różnych miejsc kontroli występowania w kolumnie 4 „Miejsca przeprowadzenia kontroli występowania”. W przypadku tej grupy należy podać dane dla poszczególnych agrofagów, bez ujęcia grupowego. Dopuszczone miejsca produkcji oznaczają miejsca, których podmiot jest upoważniony przez właściwy organ do wydawania paszportów roślin.

Kolumna 2: Należy podać nazwę systematyczną agrofaga (wymienioną w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072 lub w dowolnym szczególnym środku dla danego agrofaga) – po jednym agrofagu w wierszu.

Kolumna 3: Należy wskazać położenie geograficzne miejsc, w których przeprowadzono kontrolę występowania, najlepiej za pomocą najniższych dostępnych poziomów NUTS. W przypadku agrofagów zgłaszanych w grupach można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące wszystkich agrofagów z danej grupy. W przypadku agrofagów, które nie są zgłaszane w grupach, można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące jednego agrofaga. W stosownych przypadkach można również wypełnić tyle wierszy, ile wynosi liczba zgłoszonych lokalizacji.

Kolumna 4: Należy wskazać miejsca przeprowadzenia kontroli występowania, wypełniając więcej niż jeden wiersz na jednego agrofaga jedynie w przypadku, gdy wynika to ze szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania agrofagów, a także podać liczbę skontrolowanych miejsc. W przypadku agrofagów zgłaszanych w grupach można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące wszystkich agrofagów z danej grupy i podać łączną liczbę miejsc przeprowadzenia kontroli występowania. W przypadku agrofagów, które nie są zgłaszane w grupach, można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące jednego agrofaga i podać łączną liczbę miejsc przeprowadzenia kontroli występowania. Wybierając opcję „inne”, należy określić rodzaj miejsca:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcji): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. prywatne ogrody; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dzikie na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca itp.);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumny 5, 6 i 7: Opcjonalnie lub w stosownych przypadkach określonych w szczególnych wymogach prawnych dotyczących kontroli występowania agrofagów.

Kolumna 5: Należy wskazać obszary ryzyka rozpoznane na podstawie biologii danego agrofaga/danych agrofagów, obecności roślin żywicielskich, warunków ekoklimatycznych oraz zagrożonych lokalizacji.

Kolumna 6: Należy wskazać całkowity obszar objęty populacją docelową (ha) w państwie członkowskim.

Kolumna 7: Należy wskazać część poddanego kontroli występowania obszaru zajmowanego przez populację docelową (poddany kontroli obszar/obszar zajmowany przez populację docelową) w ujęciu procentowym.

Kolumna 8: Należy wskazać: rośliny, owoce, nasiona, glebę, materiał opakowaniowy, drewno, maszyny, pojazdy, wodę, inne, aby określić konkretny przypadek. Wyniki przedstawia się w oddzielnych wierszach jedynie w przypadku, gdy szczególny wymóg prawny dotyczący kontroli występowania agrofagów zawiera wykaz towarów podlegających kontroli.

Kolumna 9: Należy przedstawić wykaz gatunków/rodzajów roślin, które poddano kontroli. Jeden wiersz jest przeznaczony dla jednego gatunku/rodzaju roślin jedynie w przypadku, gdy przewiduje to szczególny wymóg prawny dotyczący kontroli występowania agrofagów.

Kolumna 10: Należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrole występowania. W przypadku agrofagów zgłaszanych w grupach można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące wszystkich agrofagów z danej grupy. W przypadku agrofagów, które nie są zgłaszane w grupach, można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące jednego agrofaga.

Kolumna 11: Należy podać szczegóły kontroli występowania, uwzględniając dla każdego agrofaga szczególne wymogi prawne dotyczące kontroli występowania agrofagów. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „Nie dotyczy”. Z wyjątkiem liczby ocen wizualnych, które można zgłaszać w ujęciu grupowym, wszystkie pozostałe dane należy przedstawić dla poszczególnych agrofagów, chyba że w kolumnie 14 („Uwagi”) podano uzasadnienie dla zgłoszenia według grup. Jeżeli wynika to ze szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania agrofagów, należy wypełnić oddzielne wiersze (np. aby zgłosić różne rodzaje testów i podać ich liczbę).

Kolumna 12: Należy podać liczbę wyników dodatnich na jednego agrofaga. Liczba ta może być inna niż liczba pojawów agrofagów, jeżeli w jednym powiadomieniu o pojawie agrofagów ujęto kilka wyników dodatnich.

Kolumna 13: Należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania.

Kolumna 14: Należy podać wszelkie inne informacje, które uznają Państwo za istotne, a także – w stosownych przypadkach – informacje o wynikach kontroli występowania dotyczących roślin niewykazujących objawów, u których wykryto agrofagi.

2.2. Instrukcje dotyczące sposobu wypełniania wzoru formularza

Należy wyjaśnić założenia leżące u podstaw zaplanowania kontroli występowania według pojedynczych agrofagów. Podsumowanie i uzasadnienie:

- populacja docelowa, jednostka epidemiologiczna i jednostki kontrolne,
- metoda wykrywania i czułość metody,
- czynniki ryzyka wskazujące poziomy ryzyka i odpowiadające im ryzyko względne oraz odsetek populacji roślin żywicielskich.

Kolumna 1: Należy podać nazwę systematyczną agrofaga (wymienioną w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072 lub w dowolnym szczególnym środku dla danego agrofaga).

Kolumna 2: Należy wskazać położenie geograficzne miejsc, w których przeprowadzono kontrolę występowania, najlepiej za pomocą najniższych dostępnych poziomów NUTS.

Kolumna 3: Należy wskazać miejsca przeprowadzenia kontroli występowania, wypełniając więcej niż jeden wiersz na jednego agrofaga, jeżeli wynika to ze szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania danego agrofaga. Kontrole występowania przeprowadzone w dopuszczonych miejscach produkcji należy zgłaszać zawsze w oddzielnym wierszu. Wybierając opcję „inne”, należy określić rodzaj miejsca:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcji): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. prywatne ogrody; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dzikie na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca itp.);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 4: Należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrole występowania.

Kolumna 5: należy wskazać wybraną populację docelową, podając odpowiednio wykaz gatunków żywicielskich i obszar. Populację docelową definiuje się jako zbiór jednostek kontrolnych. Jej wielkość jest określana zwykle na potrzeby użytków rolnych w hektarach, ale mogą to być działki, pola, szklarnie itp. Należy uzasadnić swój wybór w podstawowych założeniach. Należy wskazać jednostki kontrolne objęte kontrolą występowania. „Jednostka kontrolna” oznacza rośliny, części roślin, towary, materiały, wektory agrofagów, które zostały poddane ocenie w celu zidentyfikowania i wykrycia agrofagów. Jeżeli obszar populacji docelowej nie jest dostępny, należy wskazać „brak” i podać liczbę jednostek kontrolnych, które składają się na populację docelową.

Kolumna 6: Należy wskazać poddane kontroli występowania jednostki epidemiologiczne wraz z ich opisem i jednostką miary. „Jednostka epidemiologiczna” oznacza jednorodny obszar, na którym interakcje między agrofagiem, roślinami żywicielskimi oraz czynnikami i warunkami abiotycznymi i biotycznymi doprowadziłyby do tej samej sytuacji epidemiologicznej w przypadku wystąpienia agrofaga. Jednostki epidemiologiczne są elementami podziału populacji docelowej, które są jednorodne pod względem epidemiologii i obejmują co najmniej jedną roślinę żywicielską. W niektórych przypadkach cała populacja roślin żywicielskich w danym regionie, na danym obszarze lub w danym kraju może być określona jako jednostka epidemiologiczna. Mogą to być regiony NUTS, obszary miejskie, lasy, ogrody różane lub gospodarstwa rolne bądź hektary. Wybór ten należy uzasadnić w podstawowych założeniach.

Kolumna 7: Należy wskazać metody stosowane podczas kontroli występowania, w tym liczbę czynności wykonanych w każdym przypadku, w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania każdego z agrofagów. Wskazać „brak”, kiedy informacje w określonej kolumnie nie są dostępne.

Kolumna 8: Należy podać szacunkową ocenę skuteczności pobierania próbek. Skuteczność pobierania próbek oznacza prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny. W przypadku wektorów jest to skuteczność metody pod względem wychwycenia wektora dodatniego, gdy wektor taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania. W przypadku gleby jest to skuteczność wyboru próbki gleby zawierającej agrofaga, gdy agrofag taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania.

Kolumna 9: „Czułość metody” oznacza prawdopodobieństwo prawidłowego wykrycia występowania agrofaga w ramach danej metody. Czułość metody definiuje się jako prawdopodobieństwo, że test na rzeczywiście dodatnim żywicielu da wynik dodatni i wynik ten zostanie potwierdzony oraz że żywiciel ten nie zostanie błędnie zidentyfikowany. Wartość tę uzyskuje się przez pomnożenie wartości określającej skuteczność pobierania próbek (tj. prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny) przez wartość określającą czułość diagnostyczną (uzyskaną na podstawie ocen wizualnych lub badania laboratoryjnego wykorzystywanego w procesie identyfikacji).

Kolumna 10: Należy podać czynniki ryzyka w różnych wierszach, wypełniając tyle wierszy, ile jest konieczne. Dla każdego czynnika ryzyka należy wskazać poziom ryzyka i odpowiadające mu ryzyko względne oraz udział populacji roślin żywicielskich.

Kolumna B: Należy podać szczegóły kontroli występowania w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania agrofagów dla każdego agrofaga. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „Nie dotyczy”. Informacje, które należy podać w tych kolumnach, są związane z informacjami zamieszczonymi w kolumnie 7 „Metody wykrywania”.

Kolumna 15: Należy wskazać liczbę miejsc, w których założono pułapki, jeżeli liczba ta różni się od liczby pułapek (kolumna 14) (np. ta sama pułapka jest wykorzystywana w różnych miejscach).

Kolumna 18: Należy wskazać liczbę próbek, w przypadku których stwierdzono wynik dodatni lub ujemny lub w przypadku których wynik nie został określony. Próbkę „nieokreśloną” to poddane analizie próbki, w przypadku których – z powodu różnych czynników (np. próbka poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, próbka stara itp.) – nie uzyskano żadnych wyników.

Kolumna 19: Należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania.

Kolumna 20: należy wskazać czułość kontroli występowania zgodnie z ISPM 31. Tę wartość osiągniętego poziomu ufności w odniesieniu do niewystępowania agrofaga oblicza się na podstawie przeprowadzonych badań (lub pobranych próbek), biorąc pod uwagę czułość metody i szacowane nasilenie.

Kolumna 21: należy wskazać szacowane nasilenie na podstawie szacunków przed kontrolą występowania dotyczących prawdopodobnego rzeczywistego nasilenia agrofaga na danym polu. Szacowane nasilenie określa się jako cel kontroli występowania i odpowiada ono kompromisowi, który ustalają osoby zarządzające ryzykiem pomiędzy ryzykiem wystąpienia agrofaga a zasobami dostępnymi na potrzeby kontroli występowania. Zazwyczaj na potrzeby kontroli wykrywającej przyjmuje się wartość równą 1 %.

CZĘŚĆ III

Elementy sprawozdania rocznego dotyczące podsumowania wyników kontroli występowania i aktualizacji statusu agrofagów objętych kontrolą występowania, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. c)

W sprawozdaniu podsumowuje się wyniki kontroli występowania i aktualizuje się status każdego agrofaga objętego coroczną kontrolą występowania zgodnie z międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych (ISPM 8) i poniższym wzorem formularza:

Aktualizacja statusu każdego agrofaga objętego coroczną kontrolą występowania zgodnie z międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych (ISPM 8)

	Agrofag	Status agrofaga na początku kontroli występowania	Zaktualizowany status agrofaga po corocznej kontroli występowania
1.			
n			

ZAŁĄCZNIK II

Format wieloletnich programów kontroli występowania przewidzianych w art. 23 rozporządzenia (UE) 2016/2031 oraz praktyczne ustalenia dotyczące stosowania elementów określonych w tym artykule

CZĘŚĆ I

Informacje ogólne, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)

1. Wzór formularza

Informacje ogólne – lata [lata]

- Państwo członkowskie:
- Właściwy organ:
- Osoba wyznaczona do kontaktów (imię i nazwisko, stanowisko zajmowane we właściwym organie, nazwa organizacji, numer telefonu i adres e-mail do kontaktów):
- Szczegółowy cel na każdy rok realizacji wieloletniego programu kontroli występowania (aby uzyskać więcej szczegółów, zob. lit. a) w poniższej sekcji „Praktyczne ustalenia”):
- Uzasadnienie zgodnie z art. 22 ust. 1 i art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031 w przypadku niewłączenia niektórych agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów tymczasowo kwalifikujących się jako agrofagi kwarantannowe dla Unii lub agrofagów priorytetowych (w ujęciu rocznym) do wieloletniego programu kontroli występowania (aby uzyskać więcej szczegółów, zob. lit. b) w poniższej sekcji „Praktyczne ustalenia”):

Agrofag	Uzasadnienie niewłączenia do wieloletniego programu kontroli występowania

- Metody rejestrowania i przekazywania zebranych informacji (aby uzyskać więcej szczegółów, zob. lit. c) w poniższej sekcji „Praktyczne ustalenia”):
- Przekazane przez państwo członkowskie ogólnodostępne podsumowanie (do publikacji na stronie internetowej Komisji, 350–2 000 słów) (więcej szczegółów znajduje się w lit. d) w sekcji poniżej, „Praktyczne ustalenia”):

2. Praktyczne ustalenia

- a) Należy krótko opisać i przedstawić uzasadnienie rozpowszechnienia agrofagów podczas 5–7 lat trwania programu wieloletniego.
- b) Zgodnie z art. 22 ust. 1 i art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031 należy podać uzasadnienie w odniesieniu do każdego z agrofagów nieobjętych wieloletnim programem kontroli występowania.
- c) W informacjach dotyczących metod rejestrowania i przekazywania zebranych informacji należy uwzględnić krótki opis głównych metod stosowanych do przeprowadzania kontroli występowania i przekazywania wyników tych kontroli występowania na terytorium państwa członkowskiego.
- d) W ogólnodostępnym podsumowaniu należy uwzględnić następujące elementy:
 - krótki opis i zakres wieloletniego programu kontroli występowania,
 - krótki opis metodologii, która ma zostać wykorzystana podczas kontroli występowania, w tym wszelkich nowych lub innowacyjnych technologii (jeżeli dotyczy),
 - łączną liczbę agrofagów objętych kontrolą występowania,
 - link do strony internetowej właściwego organu krajowego zawierającej bardziej szczegółowe informacje (jeżeli jest dostępna).

Wzory formularzy na potrzeby wieloletnich programów kontroli występowania, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. b)

1. Elementy wieloletniego programu kontroli występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii oraz agrofagów objętych środkami na podstawie art. 29 i 30 rozporządzenia (UE) 2016/2031 na obszarach, na których nie odnotowano występowania tych agrofagów

1.1. Wzór formularza

„Wieloletni program kontroli występowania na lata [lata] w odniesieniu do agrofagów kwarantannowych dla Unii oraz agrofagów objętych środkami na podstawie art. 29 i 30 rozporządzenia (UE) 2016/2031 na obszarach, na których nie odnotowano występowania agrofagów

1. Rok	2. Agrofagi kontrolowane w grupach	3. Agrofag	4. Położenie geograficzne	5. Miejsca przeprowadzenia kontroli występowania		6. Obszary ryzyka	7. Materiał roślinny/towar	8. Wykaz gatunków roślin	9. Harmonogram	10. Szczegóły kontroli występowania:										11. Uwagi				
				Opis	Liczba					A	B	C	D	E	F	G	H	I	J					
Rok 1	Grupa 1 – Dopuszczone miejsca pro- dukcji																							
	Grupa 2																							

Rok n	Grupa 1 – Dopuszczone miejsca pro- dukcji																		
	Grupa 2																		

„

1.2. Praktyczne ustalenia

Kolumna 2: Z wyjątkiem pozycji „Grupa 1 – Dopuszczone miejsca produkcji” nie ma obowiązku planowania kontroli występowania dla każdej grupy agrofagów. W stosownych przypadkach należy wskazać grupę agrofagów, która będzie kontrolowana łącznie (np. agrofagi owoców cytrusowych, agrofagi lasów liściastych, agrofagi lasów iglastych, agrofagi zbóż, agrofagi ziemniaków, inne – należy podać, jakie). W przypadkach, w których jeden agrofag wystąpi w kilku grupach, w programie należy uwzględnić informacje dotyczące tego agrofaga odpowiednio w każdej grupie.

Dla pozycji „Grupa 1 – Dopuszczone miejsca produkcji” należy podać wykaz agrofagów, których będą dotyczyć kontrole występowania, wypełniając więcej niż jeden wiersz, jeśli jest to konieczne do określenia różnych miejsc kontroli występowania w kolumnie 5 „Miejsca przeprowadzenia kontroli występowania”. W przypadku tej grupy należy podać dane dla poszczególnych agrofagów, bez ujęcia grupowego. Dopuszczone miejsca produkcji oznaczają miejsca, których podmiot jest upoważniony przez właściwy organ do wydawania paszportów roślin.

Kolumna 3: Należy podać nazwę systematyczną agrofaga (wymienioną w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072 lub w dowolnym szczególnym środku dla danego agrofaga) – po jednym agrofagu w wierszu.

Kolumna 4: Należy wskazać położenie geograficzne miejsc, w których zostaną przeprowadzone kontrole występowania, najlepiej za pomocą najniższych dostępnych na tym etapie poziomów NUTS. W przypadku agrofagów zgłaszanych w grupach można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące wszystkich agrofagów z danej grupy. W przypadku agrofagów, które nie są zgłaszane w grupach, można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące jednego agrofaga. W stosownych przypadkach można również wypełnić tyle wierszy, ile wynosi liczba zgłoszonych lokalizacji.

Kolumna 5: Należy wskazać miejsca przeprowadzenia kontroli, wypełniając więcej niż jeden wiersz na jednego agrofaga w przypadku, gdy wynika to ze szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania agrofagów, a także podać liczbę miejsc, w których zostanie przeprowadzona kontrola występowania. W przypadku agrofagów zgłaszanych w grupach można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące wszystkich agrofagów z danej grupy i podać łączną liczbę miejsc przeprowadzenia kontroli występowania. W przypadku agrofagów, które nie są zgłaszane w grupach, można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące jednego agrofaga i podać łączną liczbę miejsc przeprowadzenia kontroli występowania. Wybierając opcję „inne”, należy określić rodzaj miejsca:

- na otwartej przestrzeni (obszar produkcji): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;

2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. prywatne ogrody; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dzikie na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca itp.);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 6: Opcjonalnie lub w stosownych przypadkach określonych w szczególnych wymogach prawnych dotyczących kontroli występowania agrofagów. Należy wskazać obszary ryzyka na podstawie biologii danego agrofaga/danych agrofagów, obecności roślin żywicielskich, warunków ekoklimatycznych oraz zagrożonych lokalizacji.

Kolumna 7: Należy wskazać: rośliny, owoce, nasiona, glebę, materiał opakowaniowy, drewno, maszyny, pojazdy, wodę, inne, aby określić konkretny przypadek. W przypadku gdy szczególny wymóg prawny dotyczący kontroli występowania agrofagów zawiera wykaz towarów podlegających kontroli występowania, program powinien uwzględnić działania planowane dla każdego towaru w oddzielnych wierszach.

Kolumna 8: Należy przedstawić wykaz gatunków/rodzajów roślin, które zostaną poddane kontroli występowania. Jeżeli wynika to ze szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania agrofagów, program powinien obejmować wykaz gatunków/rodzajów roślin z wykorzystaniem oddzielnego wiersza dla każdego gatunku/rodzaju rośliny.

Kolumna 9: Należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzane będą kontrole występowania. W przypadku agrofagów zgłaszanych w grupach można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące wszystkich agrofagów z danej grupy. W przypadku agrofagów, które nie są zgłaszane w grupach, można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące jednego agrofaga.

Kolumna 10: Należy podać szczegóły kontroli występowania, uwzględniając szczególne wymogi prawne dla każdego agrofaga. Wskazać „brak”, kiedy informacje w określonej kolumnie nie są dostępne. Dane z tej kolumny można połączyć wyłącznie na tym samym poziomie grupy agrofagów pod względem liczby ocen wizualnych. Jeżeli wynika to ze szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania agrofagów, należy wypełnić oddzielne wiersze (np. plan wykorzystania różnych rodzajów testów i ich liczba).

2. Elementy wieloletniego programu kontroli w odniesieniu do opartych na danych statystycznych kontroli występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii oraz agrofagów objętych środkami na podstawie art. 29 i 30 rozporządzenia (UE) 2016/2031, które będą mieć zastosowanie po przeprowadzeniu opartych na danych statystycznych kontroli występowania na obszarach, na których nie odnotowano występowania tych agrofagów.

Wieloletni program kontroli występowania powinien zawierać podsumowanie i uzasadnienie kontroli występowania, w tym informacje dotyczące jej parametrów wejściowych oraz planowanego nakładu pracy związanej z pobieraniem próbek

2.1. Wzór formularza

„Program kontroli występowania w okresie [lata] w odniesieniu do agrofagów kwarantannowych dla Unii oraz agrofagów objętych środkami na podstawie art. 29 i 30 rozporządzenia (UE) 2016/2031 na obszarach, na których nie odnotowano występowania agrofagów

1. Rok	2. Agrofag	3. Położenie geograficzne	4. Miejsca przeprowadzenia kontroli występowania	5. Harmonogram	A. Definicja kontroli występowania (parametry wejściowe na potrzeby RiBESS+)							B. Planowany nakład pracy związany z pobieraniem próbek																		
					6. Populacja docelowa		7. Jednostki epidemiologiczne		8. Planowane metody wykrywania			9. Skuteczność pobierania próbek	10. Czulość metody	11. Czynniki ryzyka (działania, lokalizacje i obszary)				12. Liczba jednostek epidemiologicznych do skontrolowania	13. Liczba ocen	14. Liczba próbek	15. Liczba pułapek	16. Liczba miejsc, w których założono pułapki	17. Liczba testów	18. Liczba innych środków	19. Oczekiwany poziom ufności	20. Szacowane nasilenie	21. Uwagi			
Gatunki żywielskie	Obszar (w ha lub innej bardziej odpowiedniej jednostce)	Liczba jednostek kontrolnych	Opis	Jednostki	Oceny wizualne	Zakładanie pułapek	Testy	Inne środki	Czynniki ryzyka	Poziomy ryzyka	Liczba lokalizacji			Ryzyko względne	Odstetek populacji roślin żywielskich															
1																														
N																														

N																										

”

2.2. Praktyczne ustalenia

Należy wyjaśnić założenia leżące u podstaw zaplanowania kontroli występowania według pojedynczych agrofagów. Podsumowanie i uzasadnienie:

- populacja docelowa, jednostka epidemiologiczna i jednostki kontrolne,
- metoda wykrywania i czułość metody,
- czynniki ryzyka wskazujące poziomy ryzyka i odpowiadające im ryzyko względne oraz odsetek populacji roślin żywicielskich.

Kolumna 2: Należy podać nazwę systematyczną agrofaga (wymienioną w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072 lub w dowolnym szczególnym środku dla danego agrofaga).

Kolumna 3: Należy wskazać położenie geograficzne miejsc, w których zostaną przeprowadzone kontrole występowania, najlepiej za pomocą najniższych dostępnych poziomów NUTS.

Kolumna 4: Należy wskazać miejsca przeprowadzenia kontroli występowania, wypełniając więcej niż jeden wiersz na jednego agrofaga, jeżeli wynika to ze szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania danego agrofaga. Kontrole występowania, które mają być przeprowadzane w dopuszczonych miejscach produkcji, należy planować zawsze w oddzielnym wierszu. Wybierając opcję „inne”, należy określić rodzaj miejsca:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcji): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. prywatne ogrody; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dzikie na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca itp.);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 5: Należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzane będą kontrole występowania.

Kolumna 6: należy wskazać wybraną populację docelową, podając odpowiednio wykaz gatunków żywicielskich i obszar. Populację docelową definiuje się jako zbiór jednostek kontrolnych. Jej wielkość jest określana zwykle na potrzeby użytków rolnych w hektarach, ale mogą to być działki, pola, szklarnie itp. Należy uzasadnić swój wybór w podstawowych założeniach w kolumnie 21 („Uwagi”). Należy wskazać jednostki kontrolne objęte kontrolą występowania. „Jednostka kontrolna” oznacza rośliny, części roślin, towary, materiały, wektory agrofagów, które zostaną poddane ocenie w celu zidentyfikowania i wykrycia agrofagów. Jeżeli obszar populacji docelowej nie jest dostępny, należy wskazać „brak” i podać liczbę jednostek kontrolnych, które składają się na populację docelową.

Kolumna 7: Należy wskazać jednostki epidemiologiczne, które mają zostać poddane kontroli występowania, wraz z ich opisem i jednostką miary. „Jednostkę epidemiologiczną” definiuje się jako jednorodny obszar, na którym interakcje między agrofagiem, roślinami żywicielskimi oraz czynnikami i warunkami abiotycznymi i biotycznymi doprowadziłyby do tej samej sytuacji epidemiologicznej w przypadku wystąpienia agrofaga. Jednostki epidemiologiczne są elementami podziału populacji docelowej, które są jednorodne pod względem epidemiologii i obejmują co najmniej jedną roślinę żywicielską. W niektórych przypadkach cała populacja roślin żywicielskich w danym regionie, na danym obszarze lub w danym kraju może być określona jako jednostka epidemiologiczna. Mogą to być regiony NUTS, obszary miejskie, lasy, ogrody różane lub gospodarstwa rolne bądź hektary. Wybór ten należy uzasadnić w podstawowych założeniach.

Kolumna 8: Należy wskazać metody, które będą stosowane podczas kontroli występowania, w tym liczbę czynności wykonanych w każdym przypadku, w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania każdego z agrofagów. Wskazać „brak”, kiedy informacje w określonej kolumnie nie są dostępne. Należy wpisać „tak/nie” w rubryce „Oceny wizualne” oraz podać szczegóły dotyczące metod zakładania pułapek, testów i innych środków.

Kolumna 9: Należy podać szacunkową ocenę skuteczności pobierania próbek. Skuteczność pobierania próbek oznacza prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny. W przypadku wektorów jest to skuteczność metody pod względem wychwycenia wektora dodatniego, gdy wektor taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania. W przypadku gleby jest to skuteczność wyboru próbki gleby zawierającej agrofaga, gdy agrofag taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania.

Kolumna 10: „Czułość metody” oznacza prawdopodobieństwo prawidłowego wykrycia występowania agrofaga w ramach danej metody. Czułość metody definiuje się jako prawdopodobieństwo, że test na rzeczywiście dodatnim żywicielu da wynik dodatni i wynik ten zostanie potwierdzony oraz że żywiciel ten nie zostanie błędnie zidentyfikowany. Wartość tę uzyskuje się przez pomnożenie wartości określającej skuteczność pobierania próbek (tj. prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny) przez wartość określającą czułość diagnostyczną (uzyskaną na podstawie oceny wizualnej lub badania laboratoryjnego wykorzystywanego w procesie identyfikacji).

Kolumna 11: Należy podać czynniki ryzyka w różnych wierszach, wypełniając tyle wierszy, ile jest konieczne. Dla każdego czynnika ryzyka należy wskazać poziom ryzyka i odpowiadające mu ryzyko względne oraz udział populacji roślin żywicielskich.

Kolumna B: Należy wskazać liczbę planowanych działań ze wskazaniem rodzaju tych działań. Wskazać „brak”, kiedy informacje w określonej kolumnie nie są dostępne. Informacje, które należy podać w tych kolumnach, są związane z informacjami zamieszczonymi w kolumnie 8 „Planowane metody wykrywania”.

Kolumna 16: Należy wskazać liczbę miejsc, w których założono pułapki, jeżeli liczba ta różni się od liczby pułapek (kolumna 15) (np. ta sama pułapka jest wykorzystywana w różnych miejscach).

Kolumna 20: należy wskazać czułość kontroli występowania zgodnie z ISPM 31. Tę wartość osiągniętego poziomu ufności w odniesieniu do niewystępowania agrofaga oblicza się na podstawie przeprowadzonych badań (lub pobranych próbek), biorąc pod uwagę czułość metody i szacowane nasilenie.

Kolumna 21: należy wskazać szacowane nasilenie na podstawie szacunków przed kontrolą występowania dotyczących prawdopodobnego rzeczywistego nasilenia agrofaga na danym polu. Szacowane nasilenie określa się jako cel kontroli występowania i odpowiada ono kompromisowi, który ustalają osoby zarządzające ryzykiem pomiędzy ryzykiem wystąpienia agrofaga a zasobami dostępnymi na potrzeby kontroli występowania. Zazwyczaj na potrzeby kontroli wykrywającej przyjmuje się wartość równą 1 %.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/1232

z dnia 27 sierpnia 2020 r.

w sprawie zatwierdzenia funkcji wysokosprawnego generatora w 12-woltowych zespołach silnikowo-prądnicowych przeznaczonych do stosowania w samochodach osobowych i lekkich pojazdach użytkowych, w tym w niektórych hybrydowych pojazdach elektrycznych i pojazdach, które mogą być zasilane paliwami alternatywnymi, jako technologii innowacyjnej na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 z dnia 17 kwietnia 2019 r. określające normy emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych i dla nowych lekkich pojazdów użytkowych oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 443/2009 i (UE) nr 510/2011⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 27 listopada 2019 r. producenci Bayerische Motoren Werke AG, Daimler AG, FCA Italy S.p.A, Ford-Werke GmbH, Honda Motor Europe Ltd, Hyundai Motor Europe Technical Center GmbH, Jaguar Land Rover Ltd., Opel Automobile GmbH-PSA, Automobiles Citroën, Automobiles Peugeot, PSA Automobiles SA, Renault, Volkswagen AG, Volkswagen AG Nutzfahrzeuge i dostawcy SEG Automotive Germany GmbH i Valeo Electrification Systems złożyli wspólnie wniosek zgodnie z art. 12a rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 725/2011⁽²⁾ dotyczący zmiany decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/785⁽³⁾ („wniosek o zmianę”) w celu rozszerzenia jej ważności tak, aby objąć warunki określone w światowej zharmonizowanej procedurze badania pojazdów lekkich (WLTP) określonej w rozporządzeniu Komisji (UE) 2017/1151⁽⁴⁾ oraz uwzględnić w jej zakresie stosowanie technologii innowacyjnej w niektórych hybrydowych elektrycznych samochodach osobowych niedoładowywanych zewnętrznie (NOVC-HEV) oraz w niektórych pojazdach NOVC-HEV i samochodach osobowych z silnikiem spalinowym, które mogą być zasilane niektórymi paliwami alternatywnymi.
- (2) W dniu 27 listopada 2019 r. producenci Daimler AG, FCA Italy S.p.A, Hyundai Motor Europe Technical Center GmbH, Jaguar Land Rover Ltd., Opel Automobile GmbH-PSA, Automobiles Citroën, Automobiles Peugeot, PSA Automobiles SA, Renault, Volkswagen AG, Volkswagen AG Nutzfahrzeuge i dostawcy SEG Automotive Germany GmbH, Mitsubishi Electric Corporation i Valeo Electrification Systems złożyli wspólnie wniosek („wniosek o zatwierdzenie”) o zatwierdzenie, zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/631, funkcji wysokosprawnego generatora w 12-woltowych zespołach silnikowo-prądnicowych w lekkich pojazdach użytkowych napędzanych silnikami spalinowymi, które mogą być zasilane benzyną, olejem napędowym lub niektórymi paliwami alternatywnymi, jak również w niektórych pojazdach NOVC-HEV należących do kategorii N₁, które mogą być zasilane tymi paliwami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 13.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 725/2011 z dnia 25 lipca 2011 r. ustanawiające procedurę zatwierdzania i poświadczania technologii innowacyjnych umożliwiających zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 194 z 26.7.2011, s. 19).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/785 z dnia 5 maja 2017 r. w sprawie zatwierdzenia stosowania w napędzanych przez konwencjonalny silnik spalinowy samochodach osobowych wysokosprawnych 12-woltowych zespołów silnikowo-prądnicowych jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 118 z 6.5.2017, s. 20).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1151 z dnia 1 czerwca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów, zmieniające dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1230/2012 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 (Dz.U. L 175 z 7.7.2017, s. 1).

- (3) Wniosek o zmianę i wniosek o zatwierdzenie poddano ocenie zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/631, z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 725/2011 i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 427/2014 ⁽⁵⁾ oraz z wytycznymi technicznymi dotyczącymi przygotowania wniosków o zatwierdzenie technologii innowacyjnych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 ⁽⁶⁾ (wersja z lipca 2018 r.) ⁽⁷⁾.
- (4) Biorąc pod uwagę, że wniosek o zmianę i wniosek o zatwierdzenie odnoszą się do tej samej technologii innowacyjnej i że te same warunki odnoszą się do jej zastosowania w odpowiednich kategoriach pojazdów, właściwe jest uwzględnienie zarówno wniosku o zmianę, jak i wniosku o zatwierdzenie w jednej decyzji.
- (5) 12-woltowy zespół silnikowo-prądnicowy może pracować albo jako silnik elektryczny przekształcający energię elektryczną w energię mechaniczną, albo jako generator przekształcający energię mechaniczną w energię elektryczną, czyli podobnie jak standardowy alternator. Technologia będąca przedmiotem wniosku o zmianę i wniosku o zatwierdzenie dotyczy funkcji wysokosprawnego generatora w 12-woltowym zespole silnikowo-prądnicowym.
- (6) Funkcję wysokosprawnego generatora w 12-woltowym zespole silnikowo-prądnicowym zatwierdzono już decyzją wykonawczą (UE) 2017/785 i decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2020/728 ⁽⁸⁾ jako technologię innowacyjną stosowaną w samochodach osobowych i lekkich pojazdach użytkowych z silnikiem spalinowym oraz w niektórych pojazdach NOVC-HEV należących do tych samych kategorii pojazdów. Technologia innowacyjna została również zatwierdzona do użytku w samochodach osobowych i lekkich pojazdach użytkowych, które mogą być zasilane niektórymi paliwami alternatywnymi. Zgodnie z tymi decyzjami wykonawczymi technologia innowacyjna jest w stanie ograniczyć emisje CO₂ w sposób, który jest tylko częściowo przewidziany w pomiarach prowadzonych w ramach badania emisji zgodnie z NEDC.
- (7) Wniosek o zmianę i wniosek o zatwierdzenie odnoszą się jednak do WLTP i wykazano, że również pomiary prowadzone w ramach badania emisji zgodnie z WLTP tylko częściowo uwzględniają ograniczenie emisji CO₂ wynikające z technologii stosowanej w 12-woltowych zespołach silnikowo-prądnicowych.
- (8) Na podstawie doświadczeń zdobytych podczas oceny wniosków o zatwierdzenie przyjętych decyzjami wykonawczymi (UE) 2017/785 i (UE) 2020/728, a także uwzględniając informacje przekazane w przedmiotowym wniosku o zmianę i wniosku o zatwierdzenie, wykazano w sposób zadowalający i niezbity, że funkcja wysokosprawnego generatora w 12-woltowym zespole silnikowo-prądnicowym spełnia kryteria określone w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/631 oraz kryteria kwalifikowalności określone w art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 725/2011 i (UE) nr 427/2014.
- (9) Wniosek o zmianę i wniosek o zatwierdzenie dotyczą stosowania funkcji wysokosprawnego generatora w 12-woltowym zespole silnikowo-prądnicowym w samochodach osobowych lub lekkich pojazdach użytkowych napędzanych silnikami spalinowymi, które mogą być zasilane benzyną, olejem napędowym, gazem płynnym (LPG), sprężonym gazem ziemnym (CNG) lub E85, albo w pojazdach NOVC-HEV należących do kategorii M₁ lub N₁, które mogą być zasilane wspomnianymi paliwami i w przypadku których można zastosować nieskorygowane pomiary wartości zużycia paliwa i emisji CO₂ zgodnie z pkt 1.1.4 dodatku 2 do załącznika 8 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151.
- (10) Zarówno wniosek o zmianę, jak i wniosek o zatwierdzenie, odnoszą się do metody określania ograniczenia emisji CO₂ wynikających ze stosowania wysokosprawnych 12-woltowych zespołów silnikowo-prądnicowych, określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2017/785, z wyjątkiem wniosków dotyczących zmiany średniej prędkości z NEDC (33,58 km/h) na WLTP (46,6 km/h) oraz wprowadzenia procedury docierania.
- (11) Jako że należy wziąć pod uwagę warunki WLTP, należy ustalić średnią prędkość równą 46,6 km/h.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 427/2014 z dnia 25 kwietnia 2014 r. ustanawiające procedurę zatwierdzania i poświadczania technologii innowacyjnych umożliwiających zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z lekkich pojazdów dostawczych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 (Dz.U. L 125 z 26.4.2014, s. 57).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. określające normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 1)

⁽⁷⁾ <https://circabc.europa.eu/sd/a/a19b42c8-8e87-4b24-a78b-9b70760f82a9/July%202018%20Technical%20Guidelines.pdf>

⁽⁸⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/728 z dnia 29 maja 2020 r. w sprawie zatwierdzenia, na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631, funkcji wysokosprawnego generatora w 12-woltowych zespołach silnikowo-prądnicowych przeznaczonych do stosowania w niektórych samochodach osobowych i lekkich pojazdach użytkowych jako technologii innowacyjnej (Dz.U. L 170 z 2.6.2020, s. 21).

- (12) W odniesieniu do dodania do metody badań procedury docierania w przypadku zespołu silnikowo-prądnicowego, ani wniosek o zmianę, ani wniosek o zatwierdzenie nie określają z wystarczającą precyzją szczegółowych informacji na temat tego, w jaki sposób należy przeprowadzić takie docieranie ani w jaki sposób należy uwzględnić efekty docierania. Ponadto już obecnie integralną częścią metody badań określonej w decyzji wykonawczej (UE) 2017/785 jest możliwość uwzględnienia takich efektów, w razie potrzeby, poprzez wymóg co najmniej pięciokrotnego pomiaru sprawności funkcji generatora zespołu silnikowo-prądnicowego. Ponieważ sprawność funkcji generatora zespołu silnikowo-prądnicowego określa się na podstawie średniej wyników pomiarów, wszelkie efekty docierania, zarówno pozytywne, jak i negatywne, mogą być w związku z tym odpowiednio uwzględnione w ostatecznym wyznaczeniu sprawności, w razie konieczności poprzez zwiększenie liczby pomiarów. W tym kontekście nie jest właściwe uzupełnianie metody badań dodatkową szczegółową procedurą docierania, taką jak procedura proponowana we wniosku o zatwierdzenie i wniosku o zmianę.
- (13) Aby uwzględnić stosowanie paliw alternatywnych, we wniosku o zmianę i wniosku o zatwierdzenie proponuje się uwzględnienie w metodzie badań dodatkowych czynników zużycia mocy skutecznej i współczynników konwersji zużycia paliwa, jak również współczynników związanych z dodatkową masą odpowiadających tym paliwom.
- (14) W odniesieniu do proponowanych współczynników zużycia mocy skutecznej i współczynników konwersji zużycia paliwa, należy włączyć je do metody badań, biorąc pod uwagę, że zostały one zaczerpnięte z wytycznych technicznych. Jeżeli chodzi o proponowane współczynniki dodatkowej masy, nie przedstawiono jasnego uzasadnienia zastosowania proponowanych wartości, a przy braku takiego uzasadnienia należy określić współczynniki dodatkowej masy przy użyciu wartości odniesienia już uwzględnionych w wytycznych technicznych.
- (15) Biorąc pod uwagę ograniczoną dostępność E85 na rynku unijnym jako całości, odróżnienie tego paliwa od benzyny na potrzeby metody badań nie jest właściwe. W związku z tym wartości odnoszące się do zużycia mocy skutecznej, konwersji zużycia paliwa i współczynnika dodatkowej masy, jaki należy zastosować dla E85, są wartościami stosowanymi dla benzyny.
- (16) Zarówno we wniosku o zmianę, jak i we wniosku o zatwierdzenie proponuje się nowe minimalne wskaźniki sprawności dla funkcji generatora w 12-woltowym zespole silnikowo-prądnicowym. Uznaje się jednak za stosowne utrzymanie minimalnych wskaźników sprawności określonych w decyzji wykonawczej (UE) 2020/728, ponieważ nie dostarczono dowodów na to, że zespoły silnikowo-prądnicowe o niższym wskaźniku sprawności spełniają wymóg penetracji rynku określony w art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 725/2011 i (UE) nr 427/2014.
- (17) Producenci powinni mieć możliwość wystąpienia z wnioskiem do organu udzielającego homologacji typu o poświadczenie ograniczenia emisji CO₂ wynikającego z wykorzystania technologii innowacyjnej w przypadkach, gdy spełnione są warunki określone w niniejszej decyzji. W tym celu producenci powinni zapewnić, aby do wniosku o poświadczenie dołączono sprawozdanie z weryfikacji sporządzone przez niezależny zatwierdzony organ, potwierdzające, że technologia innowacyjna spełnia warunki określone w niniejszej decyzji oraz że ograniczenie emisji zostało określone zgodnie z metodą badań ustanowioną w niniejszej decyzji.
- (18) W celu ułatwienia szerszego wprowadzenia technologii innowacyjnej w nowych pojazdach producent powinien również mieć możliwość złożenia pojedynczego wniosku o poświadczenie ograniczenia emisji CO₂ wynikającego ze stosowania funkcji wysokosprawnego generatora w kilku typach 12-woltowych zespołów silnikowo-prądnicowych. Należy jednak zapewnić, aby w przypadku korzystania z tej możliwości stosowany był mechanizm zachęcający do wykorzystania tylko tych zespołów silnikowo-prądnicowych, które oferują najwyższą sprawność.
- (19) Dokładna weryfikacja warunków poświadczenia ograniczenia emisji CO₂ wynikającego z wykorzystania technologii innowacyjnej zgodnie z niniejszą decyzją należy do kompetencji organu udzielającego homologacji typu. W przypadku wydania poświadczenia odpowiedzialny organ udzielający homologacji typu powinien zapewnić, aby wszystkie elementy uwzględniane do celów poświadczenia były rejestrowane w sprawozdaniu z badań i przechowywane wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji oraz aby informacje te były udostępniane Komisji na żądanie.
- (20) Do celów określenia ogólnego kodu ekoinnowacji, który ma być stosowany w odpowiednich dokumentach homologacji typu zgodnie z załącznikami I, VIII i IX do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/46/WE⁽⁹⁾, do technologii innowacyjnej należy przypisać indywidualny kod,

⁽⁹⁾ Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Technologia innowacyjna

Funkcję wysokosprawnego generatora stosowaną w 12-woltowym zespole silnikowo-prądnicowym zatwierdza się jako technologię innowacyjną w rozumieniu art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/631, biorąc pod uwagę fakt, że jest ona jedynie częściowo objęta standardową procedurą badania określoną w rozporządzeniu (UE) 2017/1151 oraz o ile technologia spełnia następujące warunki:

- a) jest zamontowana w samochodach osobowych i lekkich pojazdach użytkowych napędzanych silnikami spalinowymi, które mogą być zasilane benzyną, olejem napędowym, gazem płynnym (LPG), sprężonym gazem ziemnym (CNG) lub E85, albo w hybrydowych pojazdach elektrycznych niedoładowywanych zewnętrznie (NOVC-HEV) kategorii M₁ lub N₁, które spełniają wymogi pkt 1.1.4 dodatku 2 do subzałącznika 8 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151 i które mogą być zasilane wspomnianymi paliwami;
- b) sprawność funkcji generatora, określona zgodnie z metodą określoną w załączniku, wynosi co najmniej:
 - (i) 73,8 % dla pojazdów zasilanych benzyną lub E85, innych niż turbodoładowane;
 - (ii) 73,4 % dla turbodoładowanych pojazdów zasilanych benzyną lub paliwem E85;
 - (iii) 74,2 % dla pojazdów zasilanych olejem napędowym;
 - (iv) 74,6 % dla pojazdów zasilanych LPG, innych niż turbodoładowane;
 - (v) 74,1 % dla turbodoładowanych pojazdów zasilanych LPG;
 - (vi) 76,3 % dla pojazdów zasilanych CNG, innych niż turbodoładowane;
 - (vii) 75,7 % dla turbodoładowanych pojazdów zasilanych CNG.

Artykuł 2

Wniosek o poświadczenie ograniczenia emisji CO₂

1. Producent może zwrócić się do organu udzielającego homologacji typu o poświadczenie ograniczenia emisji CO₂ wynikającego ze stosowania technologii zatwierdzonej zgodnie z art. 1 („technologia innowacyjna”) w jednym lub kilku 12-woltowych zespołach silnikowo-prądnicowych poprzez odniesienie do niniejszej decyzji.
2. Producent zapewnia, aby do wniosku o poświadczenie dołączono sprawozdanie z weryfikacji sporządzone przez niezależny zatwierdzony organ potwierdzające, że warunki określone w art. 1 zostały spełnione.
3. Jeżeli ograniczenie emisji zostało poświadczone zgodnie z art. 3, producent zapewnia rejestrację poświadczonego ograniczenia emisji CO₂ i kodu ekoinnowacji, o którym mowa w art. 4 ust. 1, na świadectwach zgodności przedmiotowych pojazdów.

Artykuł 3

Poświadczenie ograniczenia emisji CO₂

1. Organ udzielający homologacji typu zapewnia, aby ograniczenie emisji CO₂ uzyskane dzięki zastosowaniu technologii innowacyjnej zostało określone zgodnie z metodą określoną w załączniku.
2. Jeżeli producent składa wniosek o poświadczenie ograniczenia emisji CO₂ wynikającego z zastosowania technologii innowacyjnej w więcej niż jednym 12-woltowym zespole silnikowo-prądnicowym w odniesieniu do jednej wersji pojazdu, organ udzielający homologacji typu ustala, który z badanych 12-woltowych zespołów silnikowo-prądnicowych zapewnia najniższe ograniczenie emisji CO₂. Wartość tę wykorzystuje się do celów ust. 4.
3. W przypadku gdy technologia innowacyjna jest zainstalowana w pojeździe dwupaliwowym lub pojeździe typu flex-fuel organ udzielający homologacji typu rejestruje ograniczenie emisji CO₂ w następujący sposób:
 - a) w odniesieniu do pojazdów dwupaliwowych stosujących benzynę i paliwa gazowe – wartość ograniczenia emisji CO₂ w odniesieniu do paliwa LPG lub CNG;
 - b) w odniesieniu do pojazdów typu flex-fuel stosujących benzynę i paliwo E85 – wartość ograniczenia emisji CO₂ w odniesieniu do benzyny.

4. Organ udzielający homologacji typu rejestruje w odpowiedniej dokumentacji homologacji typu poświadczony ograniczenie emisji CO₂ określone zgodnie z ust. 1 i 2 oraz kod ekoinnowacji, o którym mowa w art. 4 ust. 1.
5. Organ udzielający homologacji typu rejestruje wszystkie elementy uwzględniane do celów poświadczenia w sprawozdaniu z badań i przechowuje je wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji, o którym mowa w art. 2 ust. 2, oraz udostępnia te informacje Komisji na żądanie.
6. Organ udzielający homologacji typu poświadcza ograniczenie emisji CO₂ jedynie jeżeli stwierdzi, że technologia innowacyjna spełnia warunki określone w art. 1 i jeżeli osiągnięte ograniczenie emisji CO₂ określone zgodnie z pkt 3.5 załącznika wynosi nie mniej niż 0,5 g CO₂/km, jak określono w art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011 w przypadku samochodów osobowych lub w art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 427/2014 w przypadku lekkich pojazdów użytkowych.

Artykuł 4

Kod ekoinnowacji

1. Technologii innowacyjnej zatwierdzonej niniejszą decyzją przyporządkowuje się kod ekoinnowacji 33.
2. Poczawszy od roku kalendarzowego 2021 poświadczony ograniczenie emisji CO₂ odpowiadające temu kodowi ekoinnowacji można uwzględniać przy obliczaniu średniego indywidualnego poziomu emisji producentów.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 sierpnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Metoda określania ograniczenia emisji CO₂ w wyniku zastosowania technologii stosowanej w wysokosprawnym 12-woltowym zespole silnikowo-prądnicowym przeznaczonym do samochodów osobowych i lekkich pojazdów użytkowych z konwencjonalnym silnikiem spalinowym oraz niektórych samochodów osobowych i lekkich pojazdów użytkowych będących hybrydowymi pojazdami elektrycznymi

1. WPROWADZENIE

W niniejszym załączniku przedstawiono metodę określania ograniczenia emisji CO₂ (dwutlenku węgla) w wyniku zastosowania funkcji wysokosprawnego generatora w 12-woltowym zespole silnikowo-prądnicowym („12-woltowy zespół silnikowo-prądnicowy”) w pojeździe kategorii M₁ lub N₁, jak określono w art. 1.

2. OKREŚLENIE SPRAWNOŚCI 12-WOLTOWEGO ZESPOŁU SILNIKOWO-PRĄDNIOWEGO

Sprawność 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego określa się zgodnie z normą ISO 8854:2012 z zachowaniem wymienionych niżej parametrów.

Producent musi dostarczyć organowi udzielającemu homologacji typu dowody potwierdzające, że zakresy częstotliwości 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego są takie same, jak wartości podane w tabeli 1 lub równoważne.

Sprawność 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego określa się na podstawie pomiarów przeprowadzonych w każdym z punktów pracy wymienionych w tabeli 1.

Natężenie prądu 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego w każdym z punktów pracy stanowi połowę wartości znamionowej. Podczas pomiaru w każdym z punktów pracy należy utrzymywać stałą wartość 14,3 V napięcia i prądu wyjściowego 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego.

Tabela 1

Punkt pracy i	Czas utrzymywania [s]	Częstotliwość obrotowa n _i [min ⁻¹]	Częstotliwość punktów pracy h _i
1	1 200	1 800	0,25
2	1 200	3 000	0,40
3	600	6 000	0,25
4	300	10 000	0,10

Sprawność 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego w każdym z punktów pracy i (η_{MG_i}) [%] oblicza się zgodnie ze wzorem 1.

Wzór 1

$$\eta_{MG_i} = \frac{60 \cdot U_i \cdot I_i}{2\pi \cdot M_i \cdot n_i} \cdot 100$$

gdzie dla każdego punktu pracy i

U_i oznacza napięcie [V]

I_i oznacza natężenie prądu [A]

M_i oznacza moment obrotowy [Nm]

n_i oznacza częstotliwość obrotową [min⁻¹].

Dla każdego punktu pracy pomiary należy przeprowadzić kolejno co najmniej pięć razy, a sprawność oblicza się dla każdego z tych pomiarów ($\eta_{MG_{ij}}$), przy czym „j” oznacza indeks odnoszący się do jednej serii pomiarów.

Należy wyliczyć średnią tych sprawności ($\overline{\eta_{MG_i}}$) dla każdego punktu pracy.

Sprawność 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego (η_{MG}) [%] oblicza się zgodnie ze wzorem 2.

Wzór 2

$$\eta_{MG} = \sum_{i=1}^4 h_i \cdot \overline{\eta_{MG_i}}$$

gdzie

$\overline{\eta_{MG_i}}$ oznacza średnią sprawność 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego określoną dla punktu pracy i [%]

h_i oznacza częstotliwość punktu pracy i podaną w tabeli 1

3. OBLICZANIE OGRANICZENIA EMISJI CO₂ I JEGO NIEPEWNOŚCI

3.1. Oszczędności mocy mechanicznej

Różnicę (ΔP_m) [W] między oszczędnościami mocy mechanicznej przy zastosowaniu 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego w warunkach realnych (ΔP_{mRW}) a oszczędnościami mocy mechanicznej przy zastosowaniu 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego w warunkach homologacji typu (ΔP_{mTA}) oblicza się zgodnie ze wzorem 3.

Wzór 3

$$\Delta P_m = \Delta P_{mRW} - \Delta P_{mTA}$$

gdzie

ΔP_{mRW} oblicza się zgodnie ze wzorem 4, a ΔP_{mTA} oblicza się zgodnie ze wzorem 5.

Wzór 4

$$\Delta P_{mRW} = \frac{P_{RW}}{\eta_B} - \frac{P_{RW}}{\eta_{MG}}$$

Wzór 5

$$\Delta P_{mTA} = \frac{P_{TA}}{\eta_B} - \frac{P_{TA}}{\eta_{MG}}$$

gdzie

η_{MG} oznacza sprawność 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego określoną w pkt 2 [%]

P_{RW} oznacza wymaganą moc w warunkach realnych, wynoszącą 750 W

P_{TA} oznacza wymaganą moc w warunkach homologacji typu, wynoszącą 350 W

η_B oznacza sprawność alternatora referencyjnego, wynoszącą 67 %.

3.2. Obliczenie ograniczenia emisji CO₂

Ograniczenie emisji CO₂ w wyniku zastosowania 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego (C_{CO_2}) [gCO₂/km] oblicza się zgodnie ze wzorem 6.

Wzór 6

$$C_{CO_2} = \Delta P_m \cdot \frac{V_{Pe} \cdot CF}{v}$$

gdzie

- ΔP_m oznacza różnicę między oszczędnościami mocy mechanicznej w warunkach realnych a oszczędnościami mocy mechanicznej w warunkach homologacji typu, jak określono w pkt 3.1
- v oznacza średnią prędkość jazdy w ramach WLTP, wynoszącą 46,6 km/h
- V_{pe} oznacza zużycie mocy skutecznej podane w tabeli 2 [l/kWh]
- CF oznacza współczynnik konwersji podany w tabeli 3 [gCO₂/l].

Tabela 2

Typ silnika	Zużycie mocy skutecznej (V_{pe}) [l/kWh]
zasilany benzyną lub E85, inny niż turbodoładowany	0,264
turbodoładowany zasilany benzyną lub E85	0,280
zasilany olejem napędowym	0,220
zasilany LPG	0,342
turbodoładowany zasilany LPG	0,363
	Zużycie mocy skutecznej (V_{pe}) [m ³ /kWh]
zasilany CNG (G20), inny niż turbodoładowany	0,259
turbodoładowany zasilany CNG (G20)	0,275

Tabela 3

Rodzaj paliwa	Współczynnik konwersji (CF) [gCO ₂ /l]
Benzyna/E85	2 330
Olej napędowy	2 640
LPG	1 629
	Współczynnik konwersji (CF) [gCO ₂ /m ³]
CNG (G20)	1 795

3.3. Obliczanie niepewności ograniczenia emisji CO₂

Niepewność wartości ograniczenia emisji CO₂ obliczoną zgodnie z pkt 3.2 należy określić ilościowo w następujący sposób.

Po pierwsze należy obliczyć odchylenie standardowe sprawności 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego w każdym z punktów pracy ($S_{\overline{\eta_{MG_i}}}$) [%] zgodnie ze wzorem 7.

Wzór 7

$$S_{\overline{\eta_{MG_i}}} = \sqrt{\frac{\sum_{j=1}^m (\eta_{MG_{ij}} - \overline{\eta_{MG_i}})^2}{m(m-1)}}$$

gdzie

m oznacza liczbę pomiarów j przeprowadzonych w celu określenia sprawności 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego w każdym punkcie pracy i , jak określono w pkt 2

η_{MGij} oznacza sprawność 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego obliczoną dla pomiaru jednostkowego j w punkcie pracy i , jak określono w pkt 2 [%]

$\overline{\eta_{MGi}}$ oznacza średnią sprawność 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego obliczoną dla punktu pracy i , jak określono w pkt 2 [%].

Następnie należy obliczyć odchylenie standardowe sprawności 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego ($S_{\eta_{MG}}$) [%] zgodnie ze wzorem 8.

Wzór 8

$$S_{\eta_{MG}} = \sqrt{\sum_{i=1}^4 (h_i \cdot s_{\overline{\eta_{MGi}}})^2}$$

gdzie

$S_{\overline{\eta_{MGi}}}$ przyjmuje wartość określoną zgodnie ze wzorem 7 [%]

h_i oznacza częstotliwość punktu pracy i podaną w tabeli 1.

Na koniec należy obliczyć, zgodnie ze wzorem 9, niepewność wartości ograniczenia emisji CO₂ ($S_{C_{CO_2}}$) [gCO₂/km] 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego, przy czym nie może ona przekraczać 30 % wartości ograniczenia emisji CO₂.

Wzór 9

$$S_{C_{CO_2}} = \frac{(P_{RW} - P_{TA})}{\eta_{MG}^2} \cdot \frac{V_{Pe} \cdot CF}{v} \cdot S_{\eta_{MG}}$$

gdzie

P_{RW} oznacza wymaganą moc w warunkach realnych, wynoszącą 750 W

P_{TA} oznacza wymaganą moc w warunkach homologacji typu, wynoszącą 350 W

η_{MG} oznacza sprawność 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego określoną w pkt 2 [%]

V_{Pe} oznacza zużycie mocy skutecznej podane w tabeli 2 [l/kWh]

CF oznacza współczynnik konwersji paliw podany w tabeli 3 [gCO₂/l]

v oznacza średnią prędkość jazdy w ramach WLTP, wynoszącą 46,6 km/h

$S_{\eta_{MG}}$ oznacza odchylenie standardowe sprawności 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego określone zgodnie ze wzorem 8 [%]

η_{MG} oznacza sprawność 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego określoną w pkt 2 [%].

3.4. Zaokrąglenie

Wartość ograniczenia emisji CO₂ (C_{CO_2}) obliczoną zgodnie z pkt 3.2 oraz niepewność wartości ograniczenia emisji CO₂ ($S_{C_{CO_2}}$) obliczoną zgodnie z pkt 3.3 należy zaokrąglić do maksymalnie dwóch miejsc po przecinku.

Każdą wartość użytą do obliczenia ograniczenia emisji CO₂ można zastosować bez zaokrąglania lub należy ją zaokrąglić do tej minimalnej liczby miejsc po przecinku, która pozwoli, aby maksymalny całkowity wpływ (tj. łączny wpływ wszystkich zaokrąglonych wartości) na ograniczenie emisji był niższy niż 0,25 gCO₂/km.

3.5. Sprawdzenie zgodności z minimalną wartością ograniczenia emisji CO₂

W odniesieniu do każdej wersji pojazdu wyposażonego w 12-woltowy zespół silnikowo-prądnicowy organ udzielający homologacji typu musi zapewnić spełnienie kryterium minimalnego progu określonego w art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 725/2011 i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 427/2014.

Przy sprawdzaniu, czy spełniono kryterium minimalnego progu, organ udzielający homologacji typu uwzględnia, zgodnie ze wzorem 10, wartość ograniczenia emisji CO₂ określoną w pkt 3.2, niepewność określoną w pkt 3.3 oraz – w stosownych przypadkach – korektę CO₂ w przypadku pozytywnej różnicy masy (Δm) między 12-woltowym zespołem silnikowo-prądnicowym a alternatorem referencyjnym.

Do celów pozytywnej korekty masy masę alternatora referencyjnego ustala się na 7 kg.

Producent musi przedstawić organowi udzielającemu homologacji typu informacje dotyczące masy 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego zgodnie z poświadczeniem dostawcy.

Wzór 10

$$(C_{CO_2} - s_{CO_2} - \Delta CO_{2m}) \geq MT$$

gdzie

MT wynosi 0,5 gCO₂/km, jak określono w art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 725/2011 i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 427/2014

C_{CO_2} oznacza wartość ograniczenia emisji CO₂ określoną w pkt 3.2 [gCO₂/km]

s_{CO_2} oznacza niepewność ograniczenia emisji CO₂ określoną w pkt 3.3 [gCO₂/km]

ΔCO_{2m} korekta CO₂ w przypadku pozytywnej różnicy masy (Δm) [kg] między 12-woltowym zespołem silnikowo-prądnicowym a alternatorem referencyjnym, obliczona zgodnie z tabelą 4 [gCO₂/km]

Tabela 4

Rodzaj paliwa	Korekta CO ₂ (ΔCO_{2m}) [gCO ₂ /km]
Benzyna/E85	0,0277 • Δm
Olej napędowy	0,0383 • Δm
LPG	0,0251 • Δm
CNG	0,0209 • Δm

4. POŚWIADCZENIE OGRANICZENIA EMISJI CO₂

Wartością ograniczenia emisji CO₂, która uzyskuje poświadczenie organu udzielającego homologacji typu zgodnie z art. 11 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 725/2011 lub (UE) nr 427/2014 (CS_{CO_2}) [gCO₂/km], jest wartość obliczona zgodnie ze wzorem 11. Wartość ograniczenia emisji CO₂ należy odnotować w świadectwie homologacji typu w odniesieniu do każdej wersji pojazdu wyposażonego w 12-woltowy zespół silnikowo-prądnicowy.

Wzór 11

$$CS_{CO_2} = (C_{CO_2} - s_{CO_2})$$

gdzie

C_{CO_2} oznacza wartość ograniczenia emisji CO₂ określoną zgodnie ze wzorem 6 w pkt 3.2 gCO₂/km

s_{CO_2} to niepewność ograniczenia emisji CO₂ w wyniku zastosowania 12-woltowego zespołu silnikowo-prądnicowego obliczona zgodnie ze wzorem 9 w pkt 3.3 [gCO₂/km].

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/1233**z dnia 27 sierpnia 2020 r.****zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 5948)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrzunijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽³⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/709/UE ⁽⁴⁾ ustanowiono środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich, gdzie wystąpiły potwierdzone przypadki tej choroby u świń domowych lub dziczyźalych („zainteresowane państwa członkowskie”). W częściach I–IV załącznika do tej decyzji wykonawczej wyznaczono i wymieniono niektóre obszary zainteresowanych państw członkowskich w podziale według poziomu ryzyka na podstawie sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby. Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE był kilkakrotnie zmieniany w celu uwzględnienia zmian sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w Unii, które należało odzwierciedlić w tym załączniku. Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE został ostatnio zmieniony decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2020/1211 ⁽⁵⁾ w następstwie zmian sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby na Litwie, w Polsce i na Słowacji.
- (2) Od czasu przyjęcia decyzji wykonawczej (UE) 2020/1211 w Polsce i na Słowacji odnotowano nowe przypadki afrykańskiego pomoru świń u świń domowych.
- (3) W sierpniu 2020 r. odnotowano trzy ogniska afrykańskiego pomoru świń u świń domowych w powiecie olsztyńskim w Polsce na obszarze obecnie wymienionym w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Te ogniska afrykańskiego pomoru świń u świń domowych oznaczają wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Polski wymieniony w części II tego załącznika, na którym ostatnio wystąpiły te ogniska afrykańskiego pomoru świń, należy teraz ująć w części III tego załącznika, a nie w jego części II.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE (Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63).⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1211 z dnia 20 sierpnia 2020 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 274 z 21.8.2020, s. 32).

- (4) W sierpniu 2020 r. odnotowano trzy ogniska afrykańskiego pomoru świń u świń domowych w powiatach Košice-okolie i Trebišov na Słowacji na obszarach wymienionych obecnie w części III tego załącznika, które znajdują się w bliskim sąsiedztwie obszarów wymienionych obecnie w części II tego załącznika. Te ogniska afrykańskiego pomoru świń u świń domowych oznaczają wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniane obszary Słowacji wymienione w części II tego załącznika, znajdujące się w bliskim sąsiedztwie obszaru wymienionego w części III, na którym ostatnio wystąpiło to ognisko afrykańskiego pomoru świń, należy teraz ująć w części III tego załącznika, a nie w jego części II.
- (5) W następstwie niedawnych ognisk afrykańskiego pomoru świń u świń domowych w Polsce i na Słowacji oraz biorąc pod uwagę obecną sytuację epidemiologiczną w Unii, dokonano ponownej oceny i aktualizacji podziału na obszary w tych państwach członkowskich. Ponadto ponownie oceniono i zaktualizowano również wprowadzone środki zarządzania ryzykiem. Zmiany te należy uwzględnić w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (6) Aby uwzględnić niedawne zmiany sytuacji epidemiologicznej w zakresie afrykańskiego pomoru świń w Unii oraz aby proaktywnie zwalczać ryzyko związane z rozprzestrzenianiem się tej choroby, w Polsce i na Słowacji należy wyznaczyć nowe obszary podwyższonego ryzyka o odpowiedniej wielkości oraz uwzględnić je w części III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Biorąc pod uwagę, że w części III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE wymieniono obszary, na których sytuacja epidemiologiczna nadal się zmienia i jest bardzo dynamiczna, w przypadku wprowadzenia jakichkolwiek zmian w wykazie obszarów wymienionych w tej części szczególną uwagę należy zwrócić na ich wpływ na obszary otaczające, tak jak to uczyniono w tym przypadku. Części II i III tego załącznika powinny zatem zostać odpowiednio zmienione.
- (7) Ze względu na pilny charakter sytuacji epidemiologicznej w Unii w odniesieniu do rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń ważne jest, aby zmiany wprowadzone niniejszą decyzją w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE stały się skuteczne tak szybko, jak jest to możliwe.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 sierpnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Stella KYRIAKIDES
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. Belgia

Następujące obszary w Belgii:

dans la province de Luxembourg:

- la zone est délimitée, dans le sens des aiguilles d'une montre, par:
 - Frontière avec la France,
 - Rue Mersinhat à Florenville,
 - La N818 jusque son intersection avec la N83,
 - La N83 jusque son intersection avec la N884,
 - La N884 jusque son intersection avec la N824,
 - La N824 jusque son intersection avec Le Routeux,
 - Le Routeux,
 - Rue d'Orgéo,
 - Rue de la Vierre,
 - Rue du Bout-d'en-Bas,
 - Rue Sous l'Eglise,
 - Rue Notre-Dame,
 - Rue du Centre,
 - La N845 jusque son intersection avec la N85,
 - La N85 jusque son intersection avec la N40,
 - La N40 jusque son intersection avec la N802,
 - La N802 jusque son intersection avec la N825,
 - La N825 jusque son intersection avec la E25-E411,
 - La E25-E411 jusque son intersection avec la N40,
 - N40: Burnaimont, Rue de Luxembourg, Rue Ranci, Rue de la Chapelle,
 - Rue du Tombois,
 - Rue Du Pierroy,
 - Rue Saint-Orban,
 - Rue Saint-Aubain,
 - Rue des Cottages,
 - Rue de Relune,
 - Rue de Rulune,
 - Route de l'Ermitage,
 - N87: Route de Habay,
 - Chemin des Ecoliers,
 - Le Routy,
 - Rue Burgknapp,
 - Rue de la Halte,
 - Rue du Centre,

- Rue de l’Eglise,
- Rue du Marquisat,
- Rue de la Carrière,
- Rue de la Lorraine,
- Rue du Beynert,
- Millewée,
- Rue du Tram,
- Millewée,
- N4: Route de Bastogne, Avenue de Longwy, Route de Luxembourg,
- Frontière avec le Grand-Duché de Luxembourg,
- Frontière avec la France, jusque son intersection avec la Rue Mersinhat à Florenville.

2. Estonia

Następujące obszary w Estonii:

- Hiiu maakond.

3. Węgry

Następujące obszary na Węgrzech:

- Békés megye 950950, 950960, 950970, 951950, 952050, 952750, 952850, 952950, 953050, 953150, 953650, 953660, 953750, 953850, 953960, 954250, 954260, 954350, 954450, 954550, 954650, 954750, 954850, 954860, 954950, 955050, 955150, 955250, 955260, 955270, 955350, 955450, 955510, 955650, 955750, 955760, 955850, 955950, 956050, 956060, 956150 és 956160 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Bács-Kiskun megye 600150, 600850, 601550, 601650, 601660, 601750, 601850, 601950, 602050, 603250, 603750 és 603850 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Budapest 1 kódszámú, vadgazdálkodási tevékenységre nem alkalmas területe,
- Csongrád-Csanád megye 800150, 800160, 800250, 802220, 802260, 802310 és 802450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Fejér megye 400150, 400250, 400351, 400352, 400450, 400550, 401150, 401250, 401350, 402050, 402350, 402360, 402850, 402950, 403050, 403250, 403350, 403450, 403550, 403650, 403750, 403950, 403960, 403970, 404570, 404650, 404750, 404850, 404950, 404960, 405050, 405750, 405850, 405950, 406050, 406150, 406550, 406650 és 406750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750260, 750350, 750450, 750460, 754450, 754550, 754560, 754570, 754650, 754750, 754950, 755050, 755150, 755250, 755350 és 755450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye 250150, 250250, 250350, 250450, 250460, 250550, 250650, 250750, 250850, 250950, 251050, 251150, 251250, 251350, 251360, 251450, 251550, 251650, 251750, 251850, 252150 és 252250, kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 571550, 572150, 572250, 572350, 572550, 572650, 572750, 572850, 572950, 573150, 573250, 573260, 573350, 573360, 573450, 573850, 573950, 573960, 574050, 574150, 574350, 574360, 574550, 574650, 574750, 574850, 574860, 574950, 575050, 575150, 575250, 575350, 575550, 575650, 575750, 575850, 575950, 576050, 576150, 576250, 576350, 576450, 576650, 576750, 576850, 576950, 577050, 577150, 577350, 577450, 577650, 577850, 577950, 578050, 578150, 578250, 578350, 578360, 578450, 578550, 578560, 578650, 578850, 578950, 579050, 579150, 579250, 579350, 579450, 579460, 579550, 579650, 579750, 580250 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

4. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Pāvilostas novada Vērgales pagasts,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauģuļupītes,
- Grobiņas novads,
- Rucavas novada Dunikas pagasts.

5. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Klaipėdos rajono savivaldybės: Agluonėnų, Priekulės, Veiviržėnų, Judrėnų, Endriejavo ir Vėžaičių seniūnijos,
- Kretingos rajono savivaldybės: Darbėnų, Kretingos ir Žalgirio seniūnijos,
- Plungės rajono savivaldybės: Nausodžio sen. dalis nuo kelio 166 į pietryčius ir Kulių seniūnija,
- Skuodo rajono savivaldybės: Lenkimų, Mosėdžio, Skuodo, Skuodo miesto seniūnijos.

6. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Wielbark i Rozogi w powiecie szczycieńskim,
- gminy Janowiec Kościelny, Janowo i część gminy Kozłowo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Rączki — Kownatki — Gardyny w powiecie nidzickim,
- powiat działdowski,
- gmina Dąbrówno w powiecie ostródzkim,
- gminy Kisielice, Susz, Iława z miastem Iława, Lubawa z miastem Lubawa, w powiecie iławskim,
- gmina Grodziczno w powiecie nowomiejskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew i część gminy Kulesze Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejną w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Miastkowo, Nowogród, Śniadowo i Zbójna w powiecie łomżyńskim,
- gminy Szumowo, Zambrów z miastem Zambrów i część gminy Kołaki Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,

w województwie mazowieckim:

- powiat ostrołęcki,
- powiat miejski Ostrołęka,
- gminy Bielsk, Brudzeń Duży, Drobin, Gąbin, Łąck, Nowy Duninów, Radzanowo, Słupno i Stara Biała w powiecie plockim,
- powiat miejski Płock,
- powiat sierpecki,
- powiat żuromiński,
- gminy Andrzejewo, Brok, Małkinia Górna, Stary Lubotyń, Szulborze Wielkie, Wąsewo, Zaręby Kościelne i Ostrów Mazowiecka z miastem Ostrów Mazowiecka w powiecie ostrowskim,
- gminy Dzierzgowo, Lipowiec Kościelny, miasto Mława, Radzanów, Szreńsk, Szydłowo i Wieczfnia Kościelna, w powiecie mławskim,
- powiat przasnyski,
- powiat makowski,
- gminy Gzy, Obryte, Zatory, Pułtusk i część gminy Winnica położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
- gminy Brańszczyk, Długosiodło, Rząśnik, Wyszaków, Zabrodzie i część gminy Somianka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
- gminy Kowala, Wierzbica, część gminy Wolanów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie radomskim,
- powiat miejski Radom,
- powiat szydłowiecki,
- powiat gostyniński,

w województwie podkarpackim:

- gminy Chłopice, Rokietnica, część gminy wiejskiej Jarosław położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę 1580R biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 77, a następnie na południe od drogi 1702R biegnącej do skrzyżowania z drogą 1701R i dalej na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1701R biegnącą od skrzyżowania z drogą 1702R do południowej granicy gminy, część miasta Jarosław położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 94, część gminy Radymno położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę A4, w powiecie jarosławskim,
- gminy Medyka, Orły, Stubno, Żurawica, Przemyśl w powiecie przemyskim,
- powiat miejski Przemyśl,
- gminy Przeworsk z miastem Przeworsk, Gać Jawornik Polski, Kańczuga i Zarzecze w powiecie przeworskim,
- powiat łańcucki,
- gminy Trzebownisko, Głogów Małopolski i część gminy Sokołów Małopolski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
- gminy Dzikowiec, Kolbuszowa, Niwiska i Ranizów w powiecie kolbuszowskim,
- gminy Borowa, Czermin, Gawłuszowice, Mielec z miastem Mielec, Padew Narodowa, Przeclaw, Tuszów Narodowy w powiecie mieleckim,

w województwie świętokrzyskim:

- powiat opatowski,
- powiat sandomierski,
- gminy Bogoria, Łubnice, Oleśnica, Osiek, Połaniec, Rytwiany i Staszów w powiecie staszowskim,
- gmina Skarżysko Kościelne w powiecie skarżyskim,
- gmina Wąchock, część gminy Brody położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 oraz na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogi: nr 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie, drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy oraz na północ od drogi nr 42 i część gminy Mirzec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary a następnie przez drogę nr 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno-wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,
- powiat ostrowiecki,
- gminy Gowarczów, Końskie i Stąporków w powiecie koneckim,

w województwie łódzkim:

- gminy Łyszkowice, Kocierzew Południowy, Kiernoza, Chąsno, Nieborów, część gminy wiejskiej Łowicz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącej od granicy miasta Łowicz do zachodniej granicy gminy oraz część gminy wiejskiej Łowicz położona na wschód od granicy miasta Łowicz i na północ od granicy gminy Nieborów w powiecie łowickim,
- gminy Biała Rawska, Cielądz, Rawa Mazowiecka z miastem Rawa Mazowiecka i Regnów w powiecie rawskim,
- powiat skierniewicki,
- powiat miejski Skierniewice,
- gminy Białaczów, Mniszków, Paradyż, Sławno i Żarnów w powiecie opoczyńskim,
- gminy Czerniewice, Inowódz, Lubochnia, Rzeczyca, Tomaszów Mazowiecki z miastem Tomaszów Mazowiecki i Żelechlinek w powiecie tomaszowskim,

w województwie pomorskim:

- gminy Ostaszewo, miasto Krynica Morska oraz część gminy Nowy Dwór Gdański położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,
- gminy Lichnowy, Miłoradz, Nowy Staw, Malbork z miastem Malbork w powiecie malborskim,
- gminy Mikołajki Pomorskie, Stary Targ i Sztum w powiecie sztumskim,
- powiat gdański,
- Miasto Gdańsk,
- powiat tczewski,
- powiat kwidzyński,

w województwie lubuskim:

- gmina Gubin z miastem Gubin w powiecie krośnieńskim,
- gminy Międzyrzecz, Pszczew, Trzciel w powiecie międzyrzeckim,
- część gminy Lubrza położona na północ od linii wyznaczonej przez autostradę A2, część gminy Łągów położona na północ od linii wyznaczonej przez autostradę A2, część gminy Zbąszynek położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Zbąszynia do Świebodzina oraz część położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od miasta Zbąszynek w kierunku zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 1210F, a następnie przez drogę 1210F biegnącą od skrzyżowania z linią kolejową do zachodniej granicy gminy, część gminy Szczaniec położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Świebodzin położona na północ od linii wyznaczonej przez autostradę A2 w powiecie świebodzińskim,
- gminy Cybinka, Ośno Lubuskie i Rzepin w powiecie ślubickim,
- gmina Sulęcín i część gminy Torzym położona na północ od linii wyznaczonej przez autostradę A2 w powiecie sulęcińskim,

w województwie dolnośląskim:

- gminy Bolesławiec z miastem Bolesławiec, Gromadka i Osiecznica w powiecie bolesławieckim,
- gmina Węgliniec w powiecie zgorzeleckim,
- gmina Chocianów i część gminy Przemków położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie polkowickim,
- gmina Jemielno, Niechlów i Góra w powiecie górowskim,
- gmina Rudna i Lubin z miastem Lubin w powiecie lubińskim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Krzemieniewo, Rydzyna, część gminy Świąciechowa położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie leszczyńskim,
- powiat nowotomyski,
- gminy Granowo, Grodzisk Wielkopolski i część gminy Kamieniec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 308 w powiecie grodziskim,
- gminy Czempień, miasto Kościan, część gminy wiejskiej Kościan położona na północny zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 5 oraz na wschód od linii wyznaczonej przez kanał Obry, część gminy Krzywiń położona na wschód od linii wyznaczonej przez kanał Obry w powiecie kościańskim,
- powiat miejski Poznań,
- gminy Rokietnica, Suchy Las, Mosina, miasto Luboń, miasto Puszczykowo, część gminy Komorniki położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 5, część gminy Sęszew położona na południowy wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 5 i 32 i część gminy Kórnik położona na zachód od linii wyznaczonych przez drogi: nr S11 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 434 i drogę nr 434 biegnącą od tego skrzyżowania do południowej granicy gminy w powiecie poznańskim,
- gminy Pniewy, Szamotuły, część gminy Duszniki położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 92 oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 306, część gminy Kaźmierz położona na północ i na zachód od linii wyznaczonych przez drogi: nr 92 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Witkowice — Gorszewice — Kaźmierz (wzdłuż ulic Czereśniowa, Dworcowa, Marii Konopnickiej) — Chlewiska, biegnącą do wschodniej granicy gminy w powiecie szamotulskim.

7. Słowacja

Następujące obszary na Słowacji:

- the whole district of Vranov nad Topľou,
- the whole district of Humenné,
- the whole district of Snina,
- the whole district of Sobrance, except municipalities included in part III
- in the district of Michalovce, the whole municipalities of Tušice, Moravany, Pozdišovce, Michalovce, Zalužice, Lúčky, Závadka, Hnojné, Poruba pod Vihorlatom, Jovsa, Kusín, Klokočov, Kaluža, Vinné, Trnava pri Laborci, Oreské, Staré, Zbudza, Petrovce nad Laborcom, Lesné, Suché, Rakovec nad Ondavou, Nacina Ves, Voľa, Pusté Čemerné and Strážske,

- in the district of Gelnica, the whole municipalities of Uhorná, Smolnícka Huta, Mníšek nad Hnilcom, Prakovce, Helcmanovce, Gelnica, Kojšov, Veľký Folkmár, Jaklovce, Žakarovce, Margecany, Henclová and Stará Voda,
- in the district of Prešov, the whole municipalities of Klenov, Miklušovce, Sedlice, Suchá dolina, Janov, Radatice, Ľubovec, Ličartovce, Drienovská Nová Ves, Kendice, Petrovany, Drienov, Lemešany, Janovík, Bretejovce, Seniakovce, Šarišské Bohdanovce, Varhaňovce, Brestov Mirkovce, Žehňa, Tuhrina, Lúčina and Červenica,
- in the district of Rožňava, the whole municipalities of Brzotín, Gočaltovo, Honce, Jovice, Kružná, Kunová Teplica, Pača, Pašková, Pašková, Rakovnica, Rozložná, Rožňavské Bystré, Rožňava, Rudná, Štítnik, Vidová, Čučma and Betliar,
- in the district of Revúca, the whole municipalities of Držkovce, Chvalová, Gemerské Teplice, Gemerský Sad, Hucín, Jelšava, Leváre, Licince, Nadraž, Prihradzany, Sekerešovo, Šivetice, Kameňany, Višňové, Rybník and Sása,
- in the district of Rimavská Sobota, municipalities located south of the road No.526 not included in Part II,
- in the district of Lučenec, the whole municipalities of Trenč, Veľká nad Ipľom, Jelšovec, Panické Dravce, Lučenec, Kalonda, Rapovce, Trebeľovce, Mučín, Lipovany, Pleš, Fiľakovské Kováče, Ratka, Fiľakovo, Biskupice, Belina, Radzovce, Čakanovce, Šiatorská Bukovinka, Čamovce, Šurice, Halič, Mašková, Luboreč, Šíd and Prša,
- in the district of Veľký Krtíš, the whole municipalities of Ipeľské Predmostie, Veľká Ves nad Ipľom, Sečianky, Kleňany, Hrušov, Vinica, Balog nad Ipľom, Dolinka, Kosihy nad Ipľom, Ďurkovce, Širákov, Kamenné Kosihy, Seľany, Veľká Čalomija, Malá Čalomija, Koláre, Trebušovce, Chrastince, Lesenice, Slovenské Darmoty, Opatovská Nová Ves, Bátorová, Nenince, Záhorce, Želovce, Sklabiná, Nová Ves, Obeckov, Vrbovka, Kiarov, Kováčovce, Zombor, Olováry, Čeláre, Glabušovce, Veľké Straciny, Malé Straciny, Malý Krtíš, Veľký Krtíš, Pôtor, Veľké Zlievce, Malé Zlievce, Bušince, Muľa, Luboriečka, Dolná Strehová, Vieska, Slovenské Kláčany, Horná Strehová, Chrťany and Závada.

8. Grecja

Następujące obszary w Grecji:

- in the regional unit of Drama:
 - the community departments of Sidironero and Skaloti and the municipal departments of Livadero and Ksiropotamo (in Drama municipality),
 - the municipal department of Paranesti (in Paranesti municipality),
 - the municipal departments of Kokkinogeia, Mikropoli, Panorama, Pyrgoi (in Prosotsani municipality),
 - the municipal departments of Kato Nevrokopi, Chrysokefalo, Achladea, Vathytopos, Volakas, Granitis, Dasotos, Eksohi, Katafyto, Lefkogeia, Mikrokleisoura, Mikromilea, Ochyro, Pagoneri, Perithorio, Kato Vrontou and Potamoi (in Kato Nevrokopi municipality),
- in the regional unit of Xanthi:
 - the municipal departments of Kimmerion, Stavroupoli, Gerakas, Dafnonas, Komnina, Kariofyto and Neochori (in Xanthi municipality),
 - the community departments of Satres, Thermes, Kotyli, and the municipal departments of Myki, Echinis and Oraio and (in Myki municipality),
 - the community department of Selero and the municipal department of Sounio (in Avdira municipality),
- in the regional unit of Rodopi:
 - the municipal departments of Komotini, Anthochorio, Gratini, Thrylorio, Kalhas, Karydia, Kikidio, Kosmio, Pandrosos, Aigeiros, Kallisti, Meleti, Neo Sidirochori and Mega Doukato (in Komotini municipality),
 - the municipal departments of Ipio, Arriana, Darmeni, Archontika, Fillyra, Ano Drosini, Aratos and the Community Departments Kehros and Organi (in Arriana municipality),
 - the municipal departments of Iasmos, Sostis, Asomatoi, Polyanthos and Amvrosia and the community department of Amaxades (in Iasmos municipality),
 - the municipal department of Amaranta (in Maroneia Sapon municipality),
- in the regional unit of Evros:
 - the municipal departments of Kyriaki, Mandra, Mavroklisi, Mikro Dereio, Protokklisi, Roussa, Goniko, Geriko, Sidirochori, Megalo Derio, Sidiro, Giannouli, Agriani and Petrolofos (in Soufli municipality),
 - the municipal departments of Dikaia, Arzos, Elaia, Therapio, Komara, Marasia, Ormenio, Pentalofos, Petrotta, Plati, Ptelea, Kyprinos, Zoni, Fulakio, Spilaio, Nea Vyssa, Kavili, Kastanies, Rizia, Sterna, Ampelakia, Valtos, Megali Doxipara, Neochori and Chandras (in Orestiada municipality),
 - the municipal departments of Asvestades, Ellinochori, Karoti, Koufovouno, Kiani, Mani, Sitochori, Aleporochori, Asproneri, Metaxades, Vrysika, Doksa, Elafoxori, Ladi, Paliouri and Poimeniko (in Didymoteixo municipality),

- in the regional unit of Serres:
 - the municipal departments of Kerkini, Livadia, Makrynitsa, Neochori, Platanakia, Petritsi, Akritochori, Vyroneia, Gonimo, Mandraki, Megalochori, Rodopoli, Ano Poroia, Katw Poroia, Sidirokastro, Vamvakophyto, Promahonas, Kamaroto, Strymonochori, Charopo, Kastanousi and Chortero and the community departments of Achladochori, Agkistro and Kapnophyto (in Sintiki municipality),
 - the municipal departments of Serres, Elaionas and Oinoussa and the community departments of Orini and Ano Vrontou (in Serres municipality),
 - the municipal departments of Dasochoriou, Irakleia, Valtero, Karperi, Koimisi, Lithotopos, Limnochori, Podismeno and Chrysochorafa (in Irakleia municipality).

CZĘŚĆ II

1. Belgia

Następujące obszary w Belgii:

dans la province de Luxembourg:

- la zone est délimitée, dans le sens des aiguilles d'une montre, par:
 - La Rue de la Station (N85) à Florenville jusque son intersection avec la N894,
 - La N894 jusque son intersection avec la rue Grande,
 - La rue Grande jusque son intersection avec la rue de Neufchâteau,
 - La rue de Neufchâteau jusque son intersection avec Hosseuse,
 - Hosseuse,
 - La Roquignole,
 - Les Chanvières,
 - La Fosse du Loup,
 - Le Sart,
 - La N801 jusque son intersection avec la rue de l'Accord,
 - La rue de l'Accord,
 - La rue du Fet,
 - La N40 jusque son intersection avec la E25-E411,
 - La E25-E411 jusque son intersection avec la N81 au niveau de Weyler,
 - La N81 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
 - La N883 jusque son intersection avec la N88 au niveau d'Aubange,
 - La N88 jusque son intersection avec la N811,
 - La N811 jusque son intersection avec la rue Baillet Latour,
 - La rue Baillet Latour jusque son intersection avec la N88,
 - La N88 (rue Baillet Latour, rue Fontaine des Dames, rue Yvan Gils, rue de Virton, rue de Gérardville, Route de Meix) jusque son intersection avec la N981,
 - La N981 (rue de Virton) jusque son intersection avec la N83,
 - La N83 (rue du Faing, rue de Bouillon, rue Albert 1er, rue d'Arlon) jusque son intersection avec la N85 (Rue de la Station) à Florenville.

2. Bułgaria

Następujące obszary w Bułgarii:

- the whole region of Haskovo,
- the whole region of Yambol,
- the whole region of Stara Zagora,
- the whole region of Pernik,
- the whole region of Kyustendil,

- the whole region of Plovdiv,
- the whole region of Pazardzhik,
- the whole region of Smolyan,
- the whole region of Burgas excluding the areas in Part III.

3. Estonia

Następujące obszary w Estonii:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiu maakond).

4. Węgry

Następujące obszary na Węgrzech:

- Békés megye 950150, 950250, 950350, 950450, 950550, 950650, 950660, 950750, 950850, 950860, 951050, 951150, 951250, 951260, 951350, 951450, 951460, 951550, 951650, 951750, 952150, 952250, 952350, 952450, 952550, 952650, 953250, 953260, 953270, 953350, 953450, 953550, 953560, 953950, 954050, 954060, 954150, 956250, 956350, 956450, 956550, 956650 és 956750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Fejér megye 403150, 403160, 403260, 404250, 404550, 404560, 405450, 405550, 405650, 406450 és 407050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Heves megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750250, 750550, 750650, 750750, 750850, 750970, 750980, 751050, 751150, 751160, 751250, 751260, 751350, 751360, 751450, 751460, 751470, 751550, 751650, 751750, 751850, 751950, 752150, 752250, 752350, 752450, 752460, 752550, 752560, 752650, 752750, 752850, 752950, 753060, 753070, 753150, 753250, 753310, 753450, 753550, 753650, 753660, 753750, 753850, 753950, 753960, 754050, 754150, 754250, 754360, 754370, 754850, 755550, 755650 és 755750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye: 251950, 252050, 252350, 252450, 252460, 252550, 252650, 252750, 252850, 252860, 252950, 252960, 253050, 253150, 253250, 253350, 253450 és 253550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye valamennyi vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 570150, 570250, 570350, 570450, 570550, 570650, 570750, 570850, 570950, 571050, 571150, 571250, 571350, 571650, 571750, 571760, 571850, 571950, 572050, 573550, 573650, 574250, 577250, 580050 és 580150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe.

5. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Ādažu novads,
- Aizputes novads, Aizputes un Āravas pagasts, Kalvenes pagasta daļa uz rietumiem no ceļa pie Vārtājas upes līdz autoceļam A9, uz dienvidiem no autoceļa A9, uz rietumiem no autoceļa V1200, Kazdangas pagasta daļa uz rietumiem no ceļa V1200, P115, P117, V1296 un Lažas pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa caur Miķeļišu mežu līdz autoceļam 1265, uz rietumiem no autoceļa, kas savieno autoceļu 1265 pie Mežmaļiem līdz robežai ar Rīvas upi, Aizputes pilsēta,
- Aglonas novads,
- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alojas novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Auces novads,

- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltinavas novads,
- Balvu novads,
- Bauskas novads,
- Beverīnas novads,
- Brocēnu novads,
- Burtnieku novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads,
- Cesvaines novads,
- Ciblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novads,
- Dobeles novads,
- Dundagas novads,
- Durbes novads,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novads,
- Gulbenes novads,
- Iecavas novads,
- Ikšķiles novads,
- Ilūkstes novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpiebalgas novads,
- Jaunpils novads,
- Jēkabpils novads,
- Jelgavas novads,
- Kandavas novads,
- Kārsavas novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krāslavas novads,
- Krimuldas novads,
- Krustpils novads,
- Kuldīgas novada Ēdoles pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa 1269, 1271, uz austrumiem no autoceļa 1288, uz ziemeļiem no autoceļa P119, Īvandes pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa P119, uz austrumiem no autoceļa 1292, 1279, uz austrumiem no autoceļa, kas savieno autoceļu 1279 no Upītēm līdz autoceļam 1290, Kurmāles pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa 1290, uz austrumiem no autoceļa, kas savieno autoceļu 1290 no Alejām līdz autoceļam 1283, uz austrumiem no autoceļa 1283 un P112, Turlavas pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa P112, Laidu pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa V1296, Padures, Rumbas, Rendas, Kabiles, Vārmes, Pelču un Snēpeles pagasts, Kuldīgas pilsēta,

- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mālpils novads,
- Mārupes novads,
- Mazsalacas novads,
- Mērsraga novads,
- Naukšēnu novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieku novads,
- Pārgaujas novads,
- Pāvilstas novada Sakas pagasts, Pāvilstas pilsēta,
- Pļaviņu novads,
- Preiļu novads,
- Priekules novads,
- Priekuļu novads,
- Raunas novads,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Jelgava,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Jūrmala,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- republikas pilsēta Valmiera,
- Rēzeknes novads,
- Riebiņu novads,
- Rojas novads,
- Ropažu novads,
- Rugāju novads,
- Rundāles novads,
- Rūjienas novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Salaspils novads,
- Saldus novads,
- Saulkrastu novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,

- Skrīveru novads,
- Skrundas novada Raņķu pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa V1272 līdz robežai ar Ventas upi, Skrundas pagasta daļa no Skrundas uz ziemeļiem no autoceļa A9 un austrumiem no Ventas upes,
- Smiltenes novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Strenču novads,
- Talsu novads,
- Tērvetes novads,
- Tukuma novads,
- Vaiņodes novada Vaiņodes pagasts un Embūtes pagasta daļa uz dienvidiem autoceļa P116, P106,
- Valkas novads,
- Varakļānu novads,
- Vārkavas novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Ventspils novads,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads.

6. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė: Alytaus, Alovės, Butrimonių, Daugų, Nemunaičio, Pivašiūnų, Punios, Raitininkų seniūnijos,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Akmenės rajono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Eržvilko, Girdžių, Jurbarko miesto, Jurbarkų, Raudonės, Šimkaičių, Skirsnemunės, Smalininkų, Veliuonos, Viešvilės seniūnijos,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kalvarijos savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė: Domeikavos, Garliavos, Garliavos apylinkių, Karmėlavos, Lapių, Linksmakalnio, Neveronių, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Vandžiogalos ir Vilkijos seniūnijos, Babtų seniūnijos dalis į rytus nuo kelio A1, Užliedžių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio A1 ir Vilkijos apylinkių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 1907,
- Kazlų rūdos savivaldybė: Kazlų rūdos seniūnija į šiaurę nuo kelio Nr. 230, į rytus nuo kelio Kokė-Užbalių-Čečetai iki kelio Nr. 2610 ir į pietus nuo kelio Nr. 2610,

- Kelmės rajono savivaldybė,
- Kėdainių rajono savivaldybė: Dotnuvos, Gudžiūnų, Kėdainių miesto, Krakių, Pelėdnagių, Surviliškio, Šėtos, Truskavos, Vilainių ir Josvainių seniūnijos dalis į šiaurę ir rytus nuo kelio Nr. 229 ir Nr. 2032,
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Kretingos rajono savivaldybė: Imbarės, Kūlupėnų ir Kartenos seniūnijos,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė: Degučių, Marijampolės, Mokolų, Liudvinavo ir Narto seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybė,
- Molėtų rajono savivaldybė: Alantos seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio 119 ir į šiaurę nuo kelio Nr. 2828, Balninkų, Dubingių, Giedraičių, Joniščio ir Videniškių seniūnijos,
- Pagėgių savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Panevėžio miesto savivaldybė,
- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė,
- Rietavo savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė: Stakliškių ir Veiverių seniūnijos,
- Plungės rajono savivaldybė: Žlibinų, Stalgėnų, Nausodžio sen. dalis nuo kelio Nr. 166 į šiaurės vakarus, Plungės miesto ir Šateikių seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Betygalos, Girkalnio, Kalnujų, Nemakščių, Pagojukų, Paliepių, Raseinių miesto, Raseinių, Šiluvos, Viduklės seniūnijos,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Skuodo rajono savivaldybės: Aleksandrijos ir Ylakių seniūnijos,
- Šakių rajono savivaldybė,
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė,
- Telšių rajono savivaldybė,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė: Bartninkų, Gražiškių, Keturvalakių, Kybartų, Klausučių, Pajevonio, Šeimenos, Vilkaviškio miesto, Virbalio, Vištyčio seniūnijos,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

7. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Stare Juchy, część gminy Prostki położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy łączącą miejscowości Żelazki — Dąbrowskie — Długosze do południowej granicy gminy i część gminy wiejskiej Elk położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 667 biegnącą od miejscowości Bajtkowo do miejscowości Nowa Wieś Elcka, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Elk biegnącą od miejscowości Nowa Wieś Elcka do wschodniej granicy gminy w powiecie elckim,
- gminy Elbląg, Gronowo Elbląskie, Milejewo, Młynary, Markusy, Rychliki i Tolkmicko w powiecie elbląskim,
- powiat miejski Elbląg,
- powiat gołdapski,
- gminy Orzysz, Pisz, Ruciane-Nida oraz część gminy Biała Piska położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę 667 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Biała Piska, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 58 biegnącą od miejscowości Biała Piska do wschodniej granicy gminy w powiecie piskim,
- gmina Górowo Iławeckie z miastem Górowo Iławeckie w powiecie bartoszyckim,
- gminy Biskupiec, Kolno, część gminy Olsztynek położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr S51 biegnącą od wschodniej granicy gminy do miejscowości Ameryka oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą S51 do północnej granicy gminy, łączącej miejscowości Mańki — Mycyny — Ameryka, część gminy Świątki położona na zachód od linii wyznaczonej przez rzekę Pasłęka, w powiecie olsztyńskim,
- gminy Grunwald, Łukta, Małdyty, Miłomłyn, Miłakowo, Ostróda z miastem Ostróda i część gminy Morąg położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga w powiecie ostródzkim,
- część gminy Ryn położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową łączącą miejscowości Giżycko i Kętrzyn w powiecie giżyckim,
- gminy Braniewo i miasto Braniewo, Frombork, Lelkowo, Pieniężno, Płoskinia oraz część gminy Wilczęta położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 509 w powiecie braniewskim,
- gmina Reszel, część gminy Kętrzyn położona na południe od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn biegnącej do granicy miasta Kętrzyn, na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 591 biegnącą od miasta Kętrzyn do północnej granicy gminy oraz na zachód i na południe od zachodniej i południowej granicy miasta Kętrzyn, miasto Kętrzyn i część gminy Korsze położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Krelikiejmy i Sątoczno i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Głitajny, a następnie na wschód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- gminy Lubomino i Orneta w powiecie lidzbarskim,
- gmina Nidzica i część gminy Kozłowo położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Rączki — Kownatki — Gardyny w powiecie nidzickim,
- gminy Dźwierzuty, Jedwabno, Pasym, Szczytno i miasto Szczytno i Świątajno w powiecie szczycieńskim,
- powiat mrągowski,
- gmina Zalewo w powiecie iławskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Orla, Rudka, Brańsk z miastem Brańsk, Boćki w powiecie bielskim,
- gminy Radziłów, Rajgród Wąsosz, część gminy wiejskiej Grajewo położona na południe o linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy łączącą miejscowości: Mareckie — Łękowo — Kacprowo — Ruda, a następnie od miejscowości Ruda na południe od rzeki Binduga uchodzącej do rzeki Elk i następnie na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Elk od ujścia rzeki Binduga do wschodniej granicy gminy w powiecie grajewskim,
- powiat moniecki,
- powiat sejneński,
- gminy Łomża, Piątnica, Jedwabne, Przytuły i Wiznaw powiecie łomżyńskim,
- powiat miejski Łomża,

- gminy Dziadkowice, Grodzisk, Mielnik, Milejczyce, Nurzec-Stacja i Siemiatycze z miastem Siemiatycze w powiecie siemiatyckim,
 - powiat hajnowski,
 - gminy Klukowo, Szepietowo, Kobylin-Borzymy, Nowe Piekuty, Sokoły i część gminy Kulesze Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie wysokomazowieckim,
 - gmina Rutki i część gminy Kołaki Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,
 - powiat kolneński z miastem Kolno,
 - gminy Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Michałowo, Supraśl, Tykocin, Wasilków, Zabłudów, Zawady, Choroszcz i część gminy Poświętne położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 681 w powiecie białostockim,
 - gminy Filipów, Jeleniewo, Przerośl, Raczki, Rutka-Tartak, Suwałki, Szypliszki Wizajny oraz część gminy Bakałarzewo położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę 653 biegnącej od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą 1122B oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1122B biegnącą od drogi 653 w kierunku południowym do skrzyżowania z drogą 1124B i następnie na północny wschód od drogi nr 1124B biegnącej od skrzyżowania z drogą 1122B do granicy z gminą Raczki w powiecie suwalskim
 - powiat miejski Suwałki,
 - powiat augustowski,
 - powiat sokólski,
 - powiat miejski Białystok,
- w województwie mazowieckim:
- powiat siedlecki,
 - powiat miejski Siedlce,
 - gminy Bielany, Ceranów, Kosów Lacki, Repki i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim,
 - powiat węgrowski,
 - powiat łosicki,
 - powiat ciechanowski,
 - powiat sochaczewski,
 - powiat zwoleński,
 - gminy Garbatka — Letnisko, Gniewoszków i Sieciechów w powiecie kozienickim,
 - powiat lipski,
 - gminy Gózd, Iłża, Jastrzębia, Jedlnia Letnisko, Pionki z miastem Pionki, Skaryszew, Jedlińsk, Przytyk, Zakrzew, część gminy Wolanów położona na północ od drogi nr 12 i w powiecie radomskim,
 - gminy Bodzanów, Bulkowo, Staroźreby, Słubice, Wyszogród i Mała Wieś w powiecie płockim,
 - powiat nowodworski,
 - powiat płoński,
 - gminy Pokrzywnica, Świercze i część gminy Winnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
 - powiat wołomiński,
 - część gminy Somianka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
 - gminy Borowie, Garwolin z miastem Garwolin, Miastków Kościelny, Parysów, Pilawa, część gminy Wilga położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia do rzeki Wisły, część gminy Górzno położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Łąki i Górzno biegnącą od wschodniej granicy gminy, następnie od miejscowości Górzno na północ od drogi nr 1328W biegnącej do drogi nr 17, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od drogi nr 17 do zachodniej granicy gminy przez miejscowości Józefów i Kobyła Wola w powiecie garwolińskim,
 - gmina Boguty-Pianki w powiecie ostrowskim,
 - gminy Stupsk, Wiśniewo i Strzegowo w powiecie mławskim,

- powiat miński,
 - powiat otwocki,
 - powiat warszawski zachodni,
 - powiat legionowski,
 - powiat piaseczyński,
 - powiat pruszkowski,
 - powiat grójecki,
 - powiat grodziski,
 - powiat żyrardowski,
 - gminy Białobrzegi, Promna, Radzanów, Stara Błotnica, Wyśmierzyce w powiecie białobrzeskim,
 - powiat przysuski,
 - powiat miejski Warszawa,
- w województwie lubelskim:
- powiat bialski,
 - powiat miejski Biała Podlaska,
 - gminy Batorz, Godziszów, Janów Lubelski, Modliborzyce i Potok Wielki w powiecie janowskim,
 - powiat puławski,
 - gminy Nowodwór, Ułęż, miasto Dęblin i część gminy Ryki położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową powiecie ryckim,
 - gminy Adamów, Krzywda, Stoczek Łukowski z miastem Stoczek Łukowski, Wola Mysłowska, Trzebieszów, Stanin, gmina wiejska Łuków i miasto Łuków w powiecie łukowskim,
 - gminy Bychawa, Głusk, Jabłonna, Krzczonów, Garbów Strzyżewice, Wysokie, Bełżyce, Borzechów, Niedrzwica Duża, Konopnica, Wojciechów i Zakrzew w powiecie lubelskim,
 - gmina Uścimów w powiecie lubartowskim,
 - gminy Mełgiew, Rybczewice, Piaski i miasto Świdnik w powiecie świdnickim,
 - gmina Fajslawice, część gminy Żółkiewka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 i część gminy Łopiennik Górny położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 w powiecie krasnostawskim,
 - gminy Chełm, Ruda — Huta, Sawin, część gminy Dorohusk położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Wojsławice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę 1839L, część gminy Leśniewice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę 1839L w powiecie chełmskim,
 - powiat miejski Chełm,
 - powiat kraśnicki,
 - powiat opolski,
 - gminy Dębowa Kłoda, Jabłoń, Podedwórze, Sosnowica w powiecie parczewskim,
 - gminy Stary Brus, Wola Uhruska, część gminy wiejskiej Włodawa położona na południe od południowej granicy miasta Włodawa i część gminy Hańsk położona na wschód od linii wyznaczonej od drogi nr 819 w powiecie włodawskim,
 - gmina Kąkolewnica, Komarówka Podlaska i Ulan Majorat w powiecie radzyńskim,
- w województwie podkarpackim:
- powiat stalowowolski,
 - gminy Horyniec-Zdrój, Oleszyce, Lubaczów z miastem Lubaczów, Wielkie Oczy i część gminy Cieszanów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 865 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą 863, a następnie na zachód od drogi nr 863 biegnącej do miejscowości Lubliniec i dalej na zachód od drogi biegnącej przez Nowy Lubliniec do północnej granicy gminy w powiecie lubaczowskim,
 - gminy Laszki, część gminy Radymno położona na północ od linii wyznaczonej przez autostradę A4 z miastem Radymno, część gminy Wiązownica położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 865 w powiecie jarosławskim,
 - gmina Kamiień, część gminy Sokołów Małopolski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,

- gminy Cmolasy i Majdan Królewski w powiecie kolbuszowskim,
 - gminy Grodzisko Dolne, Nowa Sarzyna, miasto Leżajsk, część gminy wiejskiej Leżajsk położona na zachód od linii wyznaczonej przez rzekę San, część gminy Kuryłówka położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy łączącej miejscowości Brzyńska Wola — Dąbrowica — Ożanna do południowej granicy gminy w powiecie leżajskim,
 - powiat niżański,
 - powiat tarnobrzeski,
- w województwie pomorskim:
- gminy Dzierzgoń i Stary Dzierzgoń w powiecie sztumskim,
 - gmina Stare Pole w powiecie malborskim,
 - gminy Stegny, Sztutowo i część gminy Nowy Dwór Gdański położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,
- w województwie świętokrzyskim:
- gmina Tarłów i część gminy Ożarów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 w powiecie opatowskim,
 - część gminy Brody położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 oraz na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie oraz przez drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy i część gminy Mirzec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary a następnie przez drogę nr 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno-wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,
- w województwie lubuskim:
- powiat wschowski,
 - gminy Bobrowice, Maszewo, część gminy Krosno Odrzańskie położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1157F biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 29, a następnie przez drogę nr 29 biegnącą od tego skrzyżowania do południowej granicy gminy, część gminy Bytnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1157F w powiecie krośnieńskim,
 - część gminy Torzym położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę A2 w powiecie sulęcińskim,
 - gminy, Kolsko, część gminy Kozuchów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 283 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 290 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 290 biegnącej od miasta Mirocin Dolny do zachodniej granicy gminy, część gminy Bytom Odrzański położona na północny zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 293 i 326, część gminy Nowe Miasteczko położona na zachód od linii wyznaczonych przez drogi nr 293 i 328, część gminy Siedlisko położona na północny zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od rzeki Odry przy południowej granicy gminy do drogi nr 326 łączącej się z drogą nr 325 biegnącą w kierunku miejscowości Różanówka do skrzyżowania z drogą nr 321 biegnącą od tego skrzyżowania w kierunku miejscowości Bielawy, a następnie przedłużoną przez drogę przeciwpożarową biegnącą od drogi nr 321 w miejscowości Bielawy do granicy gminy w powiecie nowosolskim,
 - gminy Babimost, Kargowa, Nowogród Bobrzański, Trzebiechów część gminy Bojadła położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 278 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 282 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 282 biegnącej od miasta Bojadła do zachodniej granicy gminy i część gminy Sulechów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S3 w powiecie zielonogórskim,
 - powiat żarski,
 - gminy Brzeźnica, Iłowa, Małomice, Szprotawa, Wymiarki, Żagań, miasto Żagań, miasto Gozdnicza, część gminy Niegosławice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 328 w powiecie żagańskim,
 - część gminy Lubrza położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę A2, część gminy Łągów położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę A2, część gminy Zbąszynek położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Zbąszynia do Świebodzina oraz część położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od miasta Zbąszynek w kierunku zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 1210F, a następnie przez drogę 1210F biegnącą od skrzyżowania z linią kolejową do zachodniej granicy gminy, część gminy Szczaniec położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Świebodzin położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę A2 w powiecie świebodzińskim,

w województwie dolnośląskim:

- gmina Pęcław, część gminy Kotla położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Krzycki Rów, część gminy wiejskiej Głogów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 12, 319 oraz 329, część miasta Głogów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie głogowskim,
- gminy Grębocice i Polkowice w powiecie polkowickim,

w województwie wielkopolskim:

- powiat wolsztyński,
- gminy Rakoniewice, Wielichowo i część gminy Kamieniec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 308 w powiecie grodziskim,
- gminy Wijewo, część gminy Włoszakowice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi 3903P biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Boguszyn, a następnie przez drogę łączącą miejscowość Boguszyn z miejscowością Krzycko aż do południowej granicy gminy i część gminy Świąciechowa położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie leszczyńskim,
- część gminy Śmigiel położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 3903P biegnącej od południowej granicy gminy przez miejscowości Bronikowo i Morowice aż do miejscowości Śmigiel do skrzyżowania z drogą 3820P i dalej drogą 3820P, która przechodzi w ul. Jagiellońską, następnie w Lipową i Glinkową, aż do skrzyżowania z drogą S5, następnie przez drogę nr S5 do północnej granicy gminy w powiecie kościańskim,

w województwie łódzkim:

- gminy Drzewica, Opoczno i Poświętne w powiecie opoczyńskim,
- gmina Sadkowice w powiecie rawskim.

8. Słowacja

Następujące obszary na Słowacji:

- in the district of Gelnica, the whole municipality of Smolník,
- the municipalities of Opátka, Košická Belá, Malá Lodina, Veľká Lodina, Kysak, Sokol', Trebejov, Obišovce, Družstevná pri Hornáde, Kostoľany nad Hornádom, Budimír, Vajkovce, Chrastné, Čížatice, Kráľovce, Ploské, Nová Polhora, Boliarov, Kecеровce, Vtáčkovce, Herľany, Rankovce, Mudrovce, Kecеровský Lipovec, Opiná, Bunetice,
- the whole city of Košice,
- in the district of Revúca, the whole municipalities of Gemer, Tornaľa, Žiar, Gemerská Ves, Levkuška, Otročok, Polina, Rašice,
- in the district of Rimavská Sobota, the whole municipalities of Abovce, Barca, Bátka, Cakov, Chanava, Dulovo, Figa, Gemerské Michalovce, Hubovo, Ivanice, Kaloša, Kesovce, Kráľ, Lenartovce, Lenka, Neporadza, Orávka, Radnovce, Rakytník, Riečka, Rimavská Seč, Rumince, Stránska, UzoVská Panica, Valice, Vieska nad Blhom, Vlkyňa, Vyšné Valice, Včelince, Zádor, Číž, Štrkovec Tomášovce and Žíp,
- in the district of Rožňava, the whole municipalities of ArdoVo, Bohúňovo, Bretka, Čoltovo, Dlhá Ves, Gemerská Hôrka, Gemerská Panica, Kečovo, Meliata, Plešivec, Silica, Silická Brezová, Slavec, Hrušov, Krásnohorská Dlhá Lúka, Krásnohorské podhradie, Lipovník, Silická Jablonica.

9. Rumunia

Następujące obszary w Rumunii:

- Județul Bistrița-Năsăud,
- Județul Suceava.

CZĘŚĆ III

1. Bułgaria

Następujące obszary w Bułgarii:

- the whole region of Blagoevgrad,
- the whole region of Dobrich,
- the whole region of Gabrovo,
- the whole region of Kardzhali,
- the whole region of Lovech,

- the whole region of Montana,
- the whole region of Pleven,
- the whole region of Razgrad,
- the whole region of Ruse,
- the whole region of Shumen,
- the whole region of Silistra,
- the whole region of Sliven,
- the whole region of Sofia city,
- the whole region of Sofia Province,
- the whole region of Targovishte,
- the whole region of Vidin,
- the whole region of Varna,
- the whole region of Veliko Tarnovo,
- the whole region of Vratza,
- in Burgas region:
 - the whole municipality of Burgas,
 - the whole municipality of Kameno,
 - the whole municipality of Malko Tarnovo,
 - the whole municipality of Primorsko,
 - the whole municipality of Sozopol,
 - the whole municipality of Sredets,
 - the whole municipality of Tsarevo,
 - the whole municipality of Sungurlare,
 - the whole municipality of Ruen,
 - the whole municipality of Aytos.

2. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Aizputes novada Lažas pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa caur Miķeļišu mežu līdz autoceļam 1265, uz austrumiem no autoceļa, kas savieno autoceļu 1265 pie Mežmaļiem līdz robežai ar Rīvas upi, Kalvenes pagasta daļa uz austrumiem no ceļa pie Vārtājas upes līdz autoceļam A9, uz ziemeļiem no autoceļa A9, uz austrumiem no autoceļa V1200, Kazdangas pagasta daļa uz austrumiem no ceļa V1200, P115, P117, V1296,
- Alsungas novads,
- Kuldīgas novada Gudenieku pagasts, Ēdoles pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa 1269, 1271, uz rietumiem no autoceļa 1288, uz dienvidiem no autoceļa P119, Īvandes pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa P119, uz rietumiem no autoceļa 1292, 1279, uz rietumiem no autoceļa, kas savieno autoceļu 1279 no Upītēm līdz autoceļam 1290, Kurmāles pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa 1290, uz rietumiem no autoceļa, kas savieno autoceļu 1290 no Alejām līdz autoceļam 1283, uz rietumiem no autoceļa 1283 un P112, Turlavas pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa P112, Laidu pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa V1296,
- Skrundas novada Rudbāržu, Nīkrāces pagasts, Raņķu pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa V1272 līdz robežai ar Ventas upi, Skrundas pagasts (izņemot pagasta daļa no Skrundas uz ziemeļiem no autoceļa A9 un austrumiem no Ventas upes), Skrundas pilsēta,
- Vaiņodes novada Embūtes pagasta daļa uz ziemeļiem autoceļa P116, P106.

3. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Alytaus rajono savivaldybė: Simno, Krokialaukio ir Miroslovo seniūnijos,
- Birštono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Sredžiaus ir Juodaičių seniūnijos,

- Kauno rajono savivaldybė: Akademijos, Alšėnų, Batniovos, Čekiškės, Ežerėlio, Kačerginės, Kulautuvos, Raudondvario, Ringaudų ir Zapyškio seniūnijos, Babtų seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio A1, Užliedžių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio A1 ir Vilkijos apylinkių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 1907,
- Kazlų Rūdos savivaldybė: Antanavo, Jankų, Kazlų rūdos seniūnijos dalis Kazlų Rūdos seniūnija į pietus nuo kelio Nr. 230, į vakarus nuo kelio Kokė-Užbalių-Čečetai iki kelio Nr. 2610 ir į šiaurę nuo kelio Nr. 2610, Plutiškių seniūnijos,
- Kėdainių rajono savivaldybė: Pernaravos ir Josvainių seniūnijos pietvakarinė dalis tarp kelio Nr. 229 ir Nr. 2032,
- Marijampolės savivaldybė: Gudelių, Igliaukos, Sasnavos ir Šunskų seniūnijos,
- Molėtų rajono savivaldybė: Alantos seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 119 ir į pietus nuo kelio Nr. 2828, Čiulėnų, Inturkės, Luokesos, Mindaunų ir Suginčių seniūnijos,
- Plungės rajono savivaldybė: Alsėdžių, Babrungo, Paukštakių, Platelių ir Žemaičių Kalvarijos seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Ariogalos ir Ariogalos miesto seniūnijos,
- Prienų rajono savivaldybė: Ašmintos, Balbieriškio, Išlaužo, Jiezno, Naujosios Ūtos, Pakuonio, Prienų ir Šilavotos seniūnijos,
- Skuodo rajono savivaldybės: Barstyčių, Notėnų ir Šačių seniūnijos,
- Vilkaviškio rajono savivaldybės: Gižų ir Pilviškių seniūnijos.

4. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Bisztynek, Sępólno i Bartoszyce z miastem Bartoszyce w powiecie bartoszyckim,
- gminy Kiwity i Lidzbark Warmiński z miastem Lidzbark Warmiński w powiecie lidzbarskim,
- gminy Srokowo, Barciany, część gminy Kętrzyn położona na północ od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn biegnącej do granicy miasta Kętrzyn oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 591 biegnącą od miasta Kętrzyn do północnej granicy gminy i część gminy Korsze położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Kreliekiejmy i Sątoczno i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na zachód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- część gminy Wilczęta położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 509 w powiecie braniewskim,
- część gminy Morąg położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga w powiecie ostródzkim,
- gminy Godkowo i Pasłęk w powiecie elbląskim,
- powiat olecki,
- powiat węgorzewski,
- gminy Kruklanki, Wydminy, Miłki, Giżycko z miastem Giżycko i część gminy Ryn położona na północ od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn w powiecie giżyckim,
- gminy Barczewo, Giętrwałd, Jeziorany, Jonkowo, Dywity, Dobrze Miasto, Purda, Stawiguda, część gminy Olsztynek położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr S51 biegnącą od wschodniej granicy gminy do miejscowości Ameryka oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą S51 do północnej granicy gminy, łączącej miejscowości Mańki — Mycyny — Ameryka, część gminy Świątki położona na wschód od linii wyznaczonej przez rzekę Pasłęka, w powiecie olsztyńskim,
- powiat miejski Olsztyn,
- część gminy Prostki położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy łączącą miejscowości Żelazki — Dąbrowskie — Długosze do południowej granicy gminy, część gminy wiejskiej Ełk położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 667 biegnącą od miejscowości Bajtkowo do miejscowości Nowa Wieś Ełcka, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Ełk biegnącą od miejscowości Nowa Wieś Ełcka do wschodniej granicy gminy w powiecie ełckim,
- część gminy Biała Piska położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę 667 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Biała Piska, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 58 biegnącą od miejscowości Biała Piska do wschodniej granicy gminy w powiecie piskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Wyszki, Bielsk Podlaski z miastem Bielsk Podlaski w powiecie bielskim,
- gminy Łapy, Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, część gminy Poświętne położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 681 w powiecie białostockim,
- gminy Perlejewo i Drohiczyn w powiecie siemiatyckim,
- gmina Ciechanowiec w powiecie wysokomazowieckim,
- część gminy Bakalarzewo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę 653 biegnącej od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą 1122B oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1122B biegnącą od drogi 653 w kierunku południowym do skrzyżowania z drogą 1124B i następnie na południowy zachód od drogi nr 1124B biegnącej od skrzyżowania z drogą 1122B do granicy z gminą Raczki w powiecie suwalskim,
- gmina Szczuczyn, część gminy wiejskiej Grajewo położona na północ o linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy łączącej miejscowości: Mareckie — Łękowo — Kacprowo — Ruda, a następnie od miejscowości Ruda na północ od rzeki Binduga uchodzącej do rzeki Ełk i następnie na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Ełk od ujścia rzeki Binduga do wschodniej granicy gminy i miasto Grajewo w powiecie grajewskim,

w województwie mazowieckim:

- gminy Łaskarzew z miastem Łaskarzew, Maciejowice, Sobolew, Trojanów, Żelechów, część gminy Wilga położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia do rzeki Wisły, część gminy Górzno położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Łąki i Górzno biegnącą od wschodniej granicy gminy, następnie od miejscowości Górzno na południe od drogi nr 1328W biegnącej do drogi nr 17, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od drogi nr 17 do zachodniej granicy gminy przez miejscowości Józefów i Kobyła Wola w powiecie garwolińskim,
- gminy Jabłonna Lacka, Sabnie i Sterdyń w powiecie sokołowskim,
- gmina Nur w powiecie ostrowskim,
- gminy Grabów nad Pilicą, Magnuszew, Głowaczów, Kozienice w powiecie kozienickim,
- gmina Stromiec w powiecie białobrzeskim,

w województwie lubelskim:

- powiat tomaszowski,
- gminy Białopole, Dubienka, Kamień, Wierzbica, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny z miastem Rejowiec Fabryczny, Siedliszcze, Zmudź, część gminy Dorohusk położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Wojsławice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę 1839L, część gminy Leśniowice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę 1839L w powiecie chełmskim,
- gminy Izbica, Gorzków, Rudnik, Kraśniczyn, Krasnystaw z miastem Krasnystaw, Siennica Różana i część gminy Łopiennik Górny położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17, część gminy Żółkiewka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 w powiecie krasnostawskim,
- powiat zamojski,
- powiat miejski Zamość,
- powiat biłgorajski,
- powiat hrubieszowski,
- gminy Dzwola i Chrzanów w powiecie janowskim,
- gminy Hanna, Wiryki, Urszulin, część gminy Hańsk położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 819 i część gminy wiejskiej Włodawa położona na północ od linii wyznaczonej przez północną granicę miasta Włodawa i miasto Włodawa w powiecie włodawskim,
- powiat łęczyński,
- gmina Trawniki w powiecie świdnickim,
- gminy Serokomla i Wojcieszków w powiecie łukowskim,
- gminy Milanów, Parczew, Siemień w powiecie parczewskim,
- gminy Borki, Czemierniki, Radzyń Podlaski z miastem Radzyń Podlaski, Wohyń w powiecie radzyńskim,
- gminy Abramów, Kamionka, Michów, Lubartów z miastem Lubartów, Firlej, Jeziorzany, Kock, Niedźwiada, Ostrów Lubelski, Ostrówek, Serniki w powiecie lubartowskim,

- gminy Jastków, Niemce i Wólka w powiecie lubelskim,
- powiat miejski Lublin,
- gminy Kłoczew, Stężycza i część gminy Ryki położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie ryckim,

w województwie podkarpackim:

- gminy Narol, Stary Dzików i część gminy Cieszanów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 865 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą 863, a następnie na zachód od drogi nr 863 biegnącej do miejscowości Lubliniec i dalej na zachód od drogi biegnącej przez Nowy Lubliniec do północnej granicy gminy w powiecie lubaczowskim,
- część gminy wiejskiej Leżajsk położona na wschód od linii wyznaczonej przez rzekę San, część gminy Kuryłówka położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy łączącej miejscowości Brzyska Wola — Dąbrowica — Ożanna do południowej granicy gminy w powiecie leżajskim,
- część gminy wiejskiej Jarosław położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę 1580R biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 77, a następnie na północ od drogi 1702R biegnącej do skrzyżowania z drogą 1701R i dalej na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1701R biegnącą od skrzyżowania z drogą 1702R do południowej granicy gminy, część gminy Wiązownica położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 865 w powiecie jarosławskim,
- gminy Adamówka, Sieniawa i Tryńcza w powiecie przeworskim,

w województwie lubuskim:

- gminy Nowa Sól i miasto Nowa Sól, Otyń oraz część gminy Kozuchów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 283 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 290 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 290 biegnącej od miasta Mirocin Dolny do zachodniej granicy gminy, część gminy Bytom Odrzański położona na południowy wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 293 i 326, część gminy Nowe Miasteczko położona na wschód od linii wyznaczonych przez drogi 293 i 328, część gminy Siedlisko położona na południowy wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od rzeki Odry przy południowej granicy gminy do drogi nr 326 łączącej się z drogą nr 325 biegnącą w kierunku miejscowości Różanówka do skrzyżowania z drogą nr 321 biegnącą od tego skrzyżowania w kierunku miejscowości Bielawy, a następnie przedłużoną przez drogę przeciwpożarową biegnącą od drogi nr 321 w miejscowości Bielawy do granicy gminy w powiecie nowosolskim,
- gminy Czerwieńsk, Świdnica, Zabór, część gminy Bojadła położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 278 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 282 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 282 biegnącej od miasta Bojadła do zachodniej granicy gminy i część gminy Sulechów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S3 w powiecie zielonogórskim,
- część gminy Niegosławice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 328 w powiecie żagańskim,
- powiat miejski Zielona Góra,
- gmina Skąpe w powiecie świebodzińskim,
- gmina Dąbie, część gminy Krosno Odrzańskie położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1157F biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 29, a następnie przez drogę nr 29 biegnącą od tego skrzyżowania do południowej granicy gminy, część gminy Bytnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1157F w powiecie krośnieńskim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Buk, Dopiewo, Tarnowo Podgórne, część gminy Komorniki położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 5, część gminy Sęszew położona na północny — zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 5 i 32 w powiecie poznańskim,
- część gminy Duszniki położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 92 oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 306, część gminy Kaźmierz położona na południe i na wschód od linii wyznaczonych przez drogi: nr 92 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Witkowice — Górszewice — Kaźmierz (wzdłuż ulic Czereśniowa, Dworcowa, Marii Konopnickiej) — Chlewiska, biegnącą do wschodniej granicy gminy w powiecie szamotulskim,
- gminy Lipno, Osieczna, część gminy Włoszakowice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi 3903P biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Boguszyn, a następnie przez drogę łączącą miejscowość Boguszyn z miejscowością Krzycko aż do południowej granicy gminy w powiecie leszczyńskim,

- powiat miejski Leszno,
- część gminy Śmigiel położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 3903P biegnącej od południowej granicy gminy przez miejscowości Bronikowo i Morowice aż do miejscowości Śmigiel do skrzyżowania z drogą 3820P i dalej drogą 3820P, która przechodzi w ul. Jagiellońską, następnie w Lipową i Glinkową, aż do skrzyżowania z drogą S5, następnie przez drogą nr S5 do północnej granicy gminy, część gminy wiejskiej Kościan położona na południowy — wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 5 oraz na zachód od linii wyznaczonej przez kanał Obry, część gminy Krzywiń położona na zachód od linii wyznaczonej przez kanał Obry w powiecie kościańskim.

w województwie dolnośląskim:

- gminy Jerzmanowa, Żukowice, część gminy Kotla położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Krzycki Rów, część gminy wiejskiej Głogów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 12, 319 oraz 329, część miasta Głogów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie głogowskim,
- gminy Gaworzycze, Radwanice i część gminy Przemków położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie polkowickim.

5. Rumunia

Następujące obszary w Rumunii:

- Zona oraşului Bucureşti,
- Judeţul Constanţa,
- Judeţul Satu Mare,
- Judeţul Tulcea,
- Judeţul Bacău,
- Judeţul Bihor,
- Judeţul Brăila,
- Judeţul Buzău,
- Judeţul Călăraşi,
- Judeţul Dâmboviţa,
- Judeţul Galaţi,
- Judeţul Giurgiu,
- Judeţul Ialomiţa,
- Judeţul Ilfov,
- Judeţul Prahova,
- Judeţul Sălaj,
- Judeţul Vaslui,
- Judeţul Vrancea,
- Judeţul Teleorman,
- Judeţul Mehedinţi,
- Judeţul Gorj,
- Judeţul Argeş,
- Judeţul Olt,
- Judeţul Dolj,
- Judeţul Arad,
- Judeţul Timiş,
- Judeţul Covasna,
- Judeţul Braşov,
- Judeţul Botoşani,
- Judeţul Vâlcea,

- Județul Iași,
- Județul Hunedoara,
- Județul Alba,
- Județul Sibiu,
- Județul Caraș-Severin,
- Județul Neamț,
- Județul Harghita,
- Județul Mureș,
- Județul Cluj,
- Județul Maramureș.

6. **Słowacja**

- the whole district of Trebišov,
- in the district of Michalovce, the whole municipalities of the district not included in Part I,
- Region Sobrance — municipalities Lekárovce, Pinkovce, Záhó, Bežovce,
- the whole district of Košice — okolie, except municipalities included in part II,
- In the district Rožnava, the municipalities of Bôrka, Lúčka, Jablonov nad Turňou, Drnava, Kováčová, Hrhov.

CZĘŚĆ IV

Włochy

Następujące obszary we Włoszech:

- tutto il territorio della Sardegna..”
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL